

இவ்வளவு தூரில் உயிர்ப்புகை

நீலா குகநாசன்

திருக்கோணேஸ்வரம்

INORUNAAAL UYRPPV

(A Collection of Poems)

By

MR. A. KURATTAN

33 Kates Miles Cross

Madras, ON. 1932

இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

(செய்து கொடுத்த)

மேலும் உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது

உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது

நிலா குகதாசன்

முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

02.22
முயற்சிப்பது உயிர்ப்பேன்

'INNORUNAALIL UYIRPPEN'

(A Collection of Poems)

By

NILA KUHATHASAN

33 Karen Miles Cres.,

Markham, ON., L3S 1Z6

Canada

விடயம்: "இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன்"
(கவிதைத் தொகுதி)

நூலாசிரியர்: நிலா குகதாசன்

முதற்பதிப்பு: ஆவணி 1996

உரிமை: ஆசிரியருக்கு

அச்சமைப்பு/

வடிவமைப்பு/

அச்சடிப்பு:

எல். கிரிஷாத் ரைப்செட்டிங்

அட்டை வடிவமைப்பு:

சசி பத்மநாதன் - ஹரன் கிறாப்

அட்டைப் படம்/

ஓவியம்:

கருணா - கிறியேட்டிவ் போட்டோ

அட்டை அச்சடிப்பு:

விவேகா அச்சகம்

வெளியீடு:

பென்கா

F.P.P.O., P.O. BOX. 45593

747 Don Mills, ON., M3C 3S4

Canada

விலை:

\$2.50

அறுபது வயதிலும்
அரசு படைகளின் அட்டுழியத்தினால்
பயங்கரவாதியாகப்
பச்சை குத்தப்பட்டு
வருடமொன்றைப்பூசா
வதைமுகாமின்
கம்பிக் கதவுகளின் பின்னே
காவு கொடுத்துவிட்டு
சுட்டை மறந்த குயிலாகி
பறந்த எம்
வீட்டுத்தலைவனாம்
என் அன்புத் தந்தைக்கு.....

நிலாவின் கதிர்கள்

அறிமுகவுரை

- யார் இந்த நிலா?

உதடு ஒருமுறை உச்சரித்தாலும் இதயப் பாயையெங்கும் பிரகாசிக்க வைத்திடுமோர் இனிய நிலா!

வாழும் நட்சத்திரங்களுக்கு இலக்கிய வகுப்பு எடுக்க வந்ததோர் இளைய நிலா!

இதயங்களை நிமிர்த்தி வைத்து உணர்வுகளை உயர்த்தி வைக்குமோர் அழகு நிலா!

எப்பொழுதும் புத்துணர்ச்சியுடன் பூரித்து நிற்குமொரு பூரண நிலா!

வானொலியில் அவர் ஆசான்.

சஞ்சிகைகளில் அவர் குகப்பிரியா.

பத்திரிகைகளில் அவர் அக்கினிக் குஞ்சு.

விமர்சனங்களில் அவர் திரிலோகசஞ்சாரி.

இதயங்களில் அவர் நிலா குகதாசன்.

தமிழீழத்தின் கீழ் பகுதியிலுள்ள நிலாவெளி அவருக்குப் பெயர் தந்த கிராமம். தாமோதரம்பிள்ளை - திலகவதி தம்பதிகளின் ஒன்பது பிள்ளைகளில் இரண்டாவது அவர்.

பெற்றோரின் முதல் எழுத்துக்களை முன் எழுத்துக்களாக்கி 'தாதி மைந்தன்' எனும் பெயரில் கூட சிறிது காலம் ஒளி சிந்தினார்.

அவர் வானத்திலிருந்து வந்த வட்ட நிலவல்ல.

வாழ்க்கையிலிருந்து வந்த வனப்பு நிலா!

மாறாத மனிதாபிமானமும் வாழ்வை நேசிக்கும் வைராக்கியமும் இந்த நிலாவின் கதிர்களில் சுடர்விடுவன.

அவரது எழுத்துக்கள் தோலுக்குக் கீழே துடித்துக் கொண்டிருக்கும் இதயத்தை வருட வல்லன.

அந்த இதயத்தில் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் கனவுகளின் பார்வைக்கு ஒளி ஊட்டுவன.

தெரிந்ததைச் சொல்லிக் கொடுக்கும் வாய்மையும் அவரிடமுண்டு.
தெரியாததைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளும் நேர்மையும் அவரிடமுண்டு.

அவரது அன்புக்கும் அரவணைப்புக்கும் ஆத்திரத்திற்கும் ஆவேசத்திற்கும் அடிக்கடி ஆளானாலும் அனைத்தையும் ஆணந்தமாக்கிடும் ஆற்றல் பெற்றவர் - மனபரிமணம் உடையவர் அவரது ஆருயிர் மனைவி சிவசாந்தினி!

தனிமையில் வாழும் வாழ்க்கையிலிருந்து அவரை இனிமையில் வாழும் வாழ்க்கைக்கு அணைத்துச் சென்றது அந்தக் காதல் நிலா!

உற்சாகக் காற்றாய் அவரது இதயத்தில் உலவி அன்புப் பூக்களால் அவரது இதயத்தை அர்ச்சிப்பது அந்த ஜீவநிலா!

கல்யாணத்திற்கு முன்பாக பதினைந்து வருடக் காதல் எனின் சும்மாவா?
நிருஷி அவர்களின் பிள்ளை நிலா!

“அப்பு சாமி..... இந்த உலகில் உள்ள எல்லோரையும் காப்பாற்று. என்னுடைய அப்பாவைக் காப்பாற்று. என்னுடைய அம்மாவைக் காப்பாற்று என்னைக் காப்பாற்று. என்னுடைய புத்தகங்களைக் காப்பாற்று..... என்னுடைய விளையாட்டுச் சாமான்களைக் காப்பாற்று....” எனப் பிஞ்சுவாய் திறந்து அனுதினமும் வீட்டில் உள்ள அனைத்துப் படங்களையும் பிரார்த்திக்கும் நிருஷி, ஒரு மழலை நிலா!

ஓ! பிரார்த்தனை சிறுமியினுடையதுதான்! ஆனால் சிறியதல்லவே?

கொதிக்கின்றதே! குருதிக்குள் உலை வைத்தது யார்?

இறைவன் இரங்குவார்!

இந்த அப்பாவிக்கும்...

இதர அப்பாவிக்கும்...

நிலாவை யார்தான் நிராகரிப்பர்?

இந்த நிலாவும் யாரைத்தான் நிராகரிக்கும்?

இங்கு வெளிவரும் சகல பத்திரிகைகளுடனும் அவருக்கு உறவுண்டு!

இங்கு ஒலிபரப்பாகும் அனைத்து வானொலிகளுடனும் அவருக்குத் தொடர்புண்டு!

சார்பின்மையைக் கூட சாதனையாக்குபவர் அவர்.

பாடசாலை நாட்களிலேயே கவியரங்கம் - வில்லுப்பாட்டு - நாடகம் என இந்த நிலாவின் கதிர்கள் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தன. இலங்கை வானொலியின் இன்றையநேயர் பகுதியை விசேஷமாகவும் வேறு பல நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்பாகவும் பலதடவைகள் கவித்துவத்தால் அலங்கரித்துள்ளார்.

ஆக்ரோஷமான அவரது எழுத்தால் வெகுண்ட அரசாங்கத்தால் 83ம் ஆண்டு அவரைச் சிறையிடத்தான் முடிந்தது. எந்த எழுத்தால் அவர் சிறைக்குச்

சென்றாரோ அதே எழுத்துக்கள் 'ஒரே தாகம்' என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகையாக தண்டனைக்குத் தப்பிச் சிறையிலேயே மீண்டும் பிறையாகப் பவனி வந்தது!

இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையின் கொண்டாடுகின்ற கருவியாக அமையவேண்டுமே தவிர வாழ்க்கையைத் துண்டாடுகின்ற கருவியாக அமைந்துவிடக் கூடாது என்பதில் ஆணித்தரம் அவரிடமுண்டு.

கலை இலக்கிய உலகில் இந்தப் பெளர்ணமியின் பார்வை படாத துறைகளே கிடையாது.

மரபுக் கவிதை யாக்கின்றார். புதுக்கவிதையை யதார்த்தமாக்கின்றார்.

சிறுகதையை சுவாரசியமாக்குகின்றார்.

நாடகங்களை நடிக்க வைக்கின்றார்.

எங்கும் புதுமை! எதிலும் வித்தியாசம்!

ஆகாயத்தை அவர் அலைகளற்ற சமுத்திரமாகக் காட்டுவார்.

சமுத்திரத்தை அவர் அலையடிக்கும் ஆகாயமாக மாற்றுவார்.

அவர் நெருப்பைப் பற்றி எழுதினால் அந்த நெருப்புக் கூட இந்த நெருப்பில் எரியக் கூடும்.

அவர் மலரைப் பற்றி எழுதிவிட்டால் வார்த்தைகளில் வாசனை கமழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

எழுத்துலகில் ஒரு புதுமையாக - இதுவரை எந்தக் கவிஞனும் எழுதாத ஒரு கடிதமாக - கருவறையிலிருந்த தனது வாரிசுக்கு அவர் எழுதிய கவிதைக் கடிதம். அந்தக் கர்ப்பப் பையையும் ஓரிரு அங்குலங்கள் உயர்த்தியது! கனடா தமிழ் இலக்கியத்தின் நயத்தையும் ஓரிரு அடிகள் உயர்த்தியது!

இந்த நிலாவின் கீழ் இலக்கியத்தில் எதுவுமே இருண்டதில்லை!

கருத்துக்களின் அடர்த்தியும் அவரிடமுண்டு.

சொற்களின் சோபிதமும் அவரிடமுண்டு.

வார்த்தைகளின் வனப்பும் அவரிடமுண்டு.

அவரது எழுத்துக்களில் காணப்படும் சமூக நேயம் மிகவும் உயர்ந்தது!

அந்த நிலாவே அண்ணாந்து பார்க்கின்ற அளவிற்கு உயர்ந்தது!

பயிர்ச்செய்கை உத்தியோகஸ்தராக இலங்கையில் பணி புரிந்தவர்,

மதபேதங்களைக் கடந்து மனிதமனங்களை மனிதிற்கு உரமாக்கினார்.

புலன்களுக்கு வளமாக்கினார்.

தாய்வழிப் பேரனான இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஊட்டிய தமிழ் உணர்வு - எதையும் வாசிப்பதால் ஏற்பட்ட இலக்கிய ஆர்வம் - நீண்ட காலக் காதல் கற்றுத்தந்த வார்த்தைகளின் கவர்ச்சி - பயிர் செய்கை உத்தியோகஸ்தர் பதவி போதித்த எண்ணங்களின் பசுமை - கோரப்படுத்தப்பட்ட மனிதம் காட்டி நின்ற கொடூரம் - மனிதத்தை நேசிக்கும் மனப்பாங்கு

என இவை அனைத்துமே இதயத்தை ஊடுருவி உற்று நோக்கும் உன்னதத்தை

அவருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தன!

1986இல் கனடா வந்தார்!

தாய்நாடு அடைந்த அகதி மாதிரி குதூகலத்துடன் கனடா அவரை வாசிக்கத் தொடங்கியது!

இந்த நிலாவில் இந்தப் பூமி பொன்னரைத்துக் குளிக்கும் பொலிவும் ஆரம்பித்தது!

பேசும் கமராவால் மூட மறந்தன இமைகள் என ஒவ்வொருவர்க்கும் அனுபவத்தைத்தந்தது அவரது சாதனைகளில் ஒன்றான ஒரு சப்தநிலா!

எழுத்தினாலேயே கவிதைகளை யாத்த கவிஞர்களிடையே, கமராவினாலும் கவிதை எழுதிய முதற்கவிஞர் இவராகத்தான் இருக்கமுடியும் என சொல்லவைத்தது கனடாவின் முதலாவது தமிழ் வீடியோ சஞ்சிகையான அந்த இளையநிலா.

உலகக் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதியான செம்மாங்கனியிலும் இந்த நிலவின் கவிக் கதிர்கள் பட்டுத் தெறித்தன!

அண்மையில் வெளிவந்த பிரபலங்களின் சிறுகதைத் தொகுதியான பனியும் பனையும் என்பதிலும் இந்த நிலா இன்பம் பொங்கும் வெண்ணிலாவாக வீசுகின்றது! அதில் வெளியான 'பிரசவம்' என்ற அவரது சிறுகதை உணர்வுபூர்வமான ஓர் உத்தி எனக்காட்டி இதயத்தில் ஒளி பாய்ச்சுகின்றது.

- நீடுழி வாழவேண்டும் நிலவே!

ஏராளமான கவிதைகள் - கதைகளுக்குச் சொந்தக்காரரான நிலாகுகதாசனின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதி - இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன்!

மாதாமாதம் மணம் பரப்பும் ரோஜா சஞ்சிகை இதனைப் பிரசுரம் செய்வதில் மேலும் சுகந்தம் பெறுகின்றது!

நிலா இன்னொரு நாளில் உதிக்குமா? உயிர்க்குமா?

அஃறிணை என்றால் உதிக்கும்!

உயர்திணை என்றால் உயிர்க்கும்!

- எங்கள் நிலா உயர்திணை.

~ எஸ். ஜெகதீசன்.

ஒரு கோணம் ஒரு பார்வை

முன்னுரை

“காக்கைக் கூட்டம் ஒன்று
குயிலாகக் கூவுதிங்கு
கானமயில் தாமென்று
கோழிகளும் ஆடுதிங்கு”....

மேடைக்கு மேடை
மாலைகளில் தொங்கி
மரியாதை கேட்டலையும்
மடிப்பிச்சைக்காரருக்கு
நிலா குகதாசனின்
இச் சாட்டைவரிகள்
சமர்ப்பணமாகட்டும்

விருட்ஷமென உயர்ந்து எழுந்த புதுக்கவிதைப்
பாரம்பரியத்தில் விழுதாகி ஊன்றி நிற்பவர் நிலா குகதாசன்.
இவருக்கும் எனக்கும் மார்கழிச் செவ்வந்தியின் மதர்ப்பிலே சினைத்த உறவு.

இதனாலேயே எழுதும் சொற்களில் எல்லாம் என் உதட்டின் தடங்கள்
ஒட்டிக்கொண்டுவிடுமோ என்கின்ற பயம்.

எழுத்து என்பது.

ஊசி முனைமேல் நிகழ்த்தும் ஒற்றைக்கால் தவம்.
வழுக்குமர உச்சியை இலக்குவைத்த ஓடுகனத்த நத்தைகளின் நகர்வு.

இந்த இலக்கணங்களுக்கு இலக்கியங்கள்தேடிப்
பயணப்பட்ட சிலர், இன்று பங்குப்பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்த, சந்திகள்
தோறும் சனங்களைத் தேடிய படி.

வெள்ளைத்தாளில், கறுப்புமையில் காலை நனைத்த
எறும்புகளின் ஊர்வலத்தை வியாபாரம் செய்தபடி மேலும் ஒரு கவிஞர் கூட்டம்.

மேற்படி சாக்கடைகளின் சங்கமச் சுழிப்புகளில் சிக்கிக் கொள்ளாது தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் ஒரு சுயமாக நிலா குகதாசன்.

ஊமைகளின் ஓசைகளைக் கூட நுட்பமான ஒலி இழைகளில் பாஷையாக்கிப் பரிணமிக்க வைக்கும் ரசவாதம் இவருக்குக் கைவந்துள்ளது.

மழைத்தாரைகளின் ஊடாக மானிடத்தை நோக்காமல், இயல்பாக வாழ்வின் ஆனந்தங்களையும், அவலங்களையும் தன் கவிதைகளில் பதிவு செய்கிறார்.

துடுப்புக்களின் ஸ்பரிஸம் நாடித் துள்ளி எழும் நதி அலைபோல இவர் கைப்பட்ட சொற்களைத் தேடி சந்தமும் ஓசை நயமும் தெறித்தெழுகின்றன.

“வீடுகள் தோறும் வாழும்
வேதனை மனங்கள் ஆளும்
நாடுகள் புதினம் பார்க்கும்
நம் கண்கள் நீரை வார்க்கும்”....

ஓசை நயம் கண்டு ஓடி ஒளித்துக்கொள்ளும் சில காஞ்சோண்டிக் கவிஞர்கள் தங்களின் போதை கலைந்த பொழுதுகளில் படிப்பதற்கு இச்சிந்தனை வரிகள்.

“என் சம்மதத்தைக் கேட்காமலே
கடிகாரம்
இரவு பகலாக ஓடி
ஒரு வருடத்தைத் தொலைத்துவிட்டது
தொலைந்த வருடம் என்னுடையது”....

மனித வாழ்வு மாட்டப்பட்ட மணிக்கூண்டுகளின் அடைகாப்புக்களிலும், தொங்கும் கலண்டரில் கிழிபடும் தாள்களிலும் தொலைந்து போகும் விசித்திரத்தை கவிஞனால் இப்படியும் வியக்கமுடிகிறது.

“சித்திரை வந்தது
சித்திரை வந்தது
சிந்திடும் கண்ணீர் மாறிடுமா?”

சித்திரை பல கண்டும் இத்தரை நித்திரையில் மூழ்கியதேன்? வெளிச்சத்தைக் காணாதோரை வெய்யிலில் நிறுத்தும் வேதனை வரிகள்.

“இவள்...
சங்ககாலத்தில் இருந்து
இன்று வரை
சரித்திரமாக்கப்பட்டவள்
கற்பு நிலை பற்றியும்
கணவன் வழிபாடு பற்றியும் சொல்லி....”

குடும்பங்களைக் குலைத்துக் கொண்டு வீதிக்கு
வருவதுதான் விழிப்புணர்வு என்கின்ற புதிய சித்தாந்தத்தின் போதகர்களுக்குத்
தெரியாய் பொறுப்புணர்வு இப்பொய்கை வரிகளில்.

“அக்கினியைக்கூடச்
சுட்டுவிடக் கூடிய
பட்டினி நெருப்பை
முட்டியவர் யார்?”....

அன்பு இல்லச் சிறார்களை அநாதைகளாக்கிய,
மனதில் மயானம் வளர்த்த மனிதர்களைத் தன் தீக்குச்சிச் சொற்களால்
தீண்டிப்பார்க்கும் குகதாசன்

“மனிதம் பாதியாய்
மரித்துப் போனது
கண்களை இழந்து
கபாலமானது”....

ரணம்பட்ட இதயமொன்று, அதில் துளிர்த்த இரத்தத்
துளிகளை சேதப்பட்ட பிரதேசங்கள்மீது இரத்தினப் பரல்களாகப் பதிக்கும்
முயற்சியில் இக்கவிதை

“தைக்கப்பட்டது உன் வாயே தவிர
முளையல்ல!....
நீ மௌனமாக்கப்பட்டவனே தவிர
ஊமையல்ல!”.....

காயப்பட்ட கோகுலத்தைக் கண்டால் கறிமசாலா
தயாரிப்பவர்கள் மத்தியில் மனித உணர்வுகளின் ஒற்றுத் தாளாக
இவர் எழுத்துக்கள்.

“வின்றர் குளிரா, வீட்டு வாடகையா?
விசாகாட் பேமன்ரா
எந்தக் கவலையுமின்றி இதமாக இருக்கிறாய்!
இங்குள்ள நிலைபற்றி இப்போதே சொன்னால்
அங்கேயே தங்கிட ஆசைப்படுவாய்!”.....

தன் விந்தின் கலவையோடு விடுகதைகள் பேசும் முதற்
தமிழ் கவிஞன் இவன்தான்.

கடைசிச் சுமைதாங்கியும் காணாமற்போக, ஏறிய
சிலுவைக்குள் இவன் எருதாகிப் போனான்.

பாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ள உதிரத்துளி ஒன்று,
உத்தரவாதம் கேட்கிறது.

“இந்த நெருப்பை ஏன் அணைத்தீர்கள்?....
எரியட்டும்!
நின்று நிலைத்து எரியட்டும்!
மரணித்த மனிதம்
மீண்டும் பிறக்குமட்டும்
எரியட்டும்”.....

நூல்களை எரிக்கும் நூந்துபோன இதயங்களில் மீண்டும் ஒரு மனிதம் மலர்கின்றவரைக்கும் இந்தச் சாதகப் பட்சி சமாதானத்திற்குத் தயாரில்லை.

அக்கினியில் நெய்த ஆடைகளை புனைவதால், இவன் கவிதை வரிகளை ஆலிங்கனம் செய்ய முடியாதபடிக்கு அத்தனை உஷ்ணம்.

“கிழக்குத் திசையினில் கதிரவன் சிவப்பு
கிழக்குக் கரையினில் கொலைகளின் சிரிப்பு
மரணங்கள் அங்கே பிறந்த போதினில்
மனிதங்கள் அங்கே இறந்து போயின”....

கிழக்கிலங்கைப் பள்ளிவாசல் ஒன்று
பச்சை இரத்தத்தில் ஸ்நானித்தபோது
குகதாசன் இதயத்தில் குண்டுகள் வெடித்தன.
இஸ்லாமியச் சனங்கள்மேல்
சன்னங்கள் பாய்ந்த சம்பவம் ஒன்று
கவிஞரின் வரிகளில் சரித்திரமாயிற்று.....

நிலாகுகதாசன் நெஞ்சத்திற்கு நெருக்கமானவர் என்பதால் இத்தொகுப்பு முழுவதுமே தொங்கி நிற்கும் நட்சத்திரக் கூட்டமென்று நான் கட்டியம் கூற வரவில்லை. இத்தொகுதியில் நிர்ப்பந்தங்கள் நெறிகட்டிய வேளைகளில் பிறந்த கவிதைகளும் உண்டு. வைரஜோலிப்புக்களோடு மின்மினியின் சிமிட்டல்களையும் இங்குஇனம் காட்டலாம். ஆனால் அனைத்திலும் அவசரம் கலந்த ஒரு செய்நேரத்தி தெரிகிறதே.

அதுதான் நிலாகுகதாசன்!

சில வரிகளில் இவனைச் சுரம்பிரித்தால்
இந்தக் கவிஞன்
சொகுசான சொற்களின் சொந்தக்காரன்
அழகான சந்தங்களின் அட்சயபாந்திரம்

இவன் பேனாவிற்கு....

மேகம் துளைத்து
மேல் வானம் தடவும்
வலிமையும் உண்டு.
பாதம் கடைந்து
பாதாளம் தேடும்
பார்வையும் உண்டு.

~ அ. கந்தசாமி

வேரை மறக்காத விழுது

இது சுயலிமர்சனமல்ல; இதுவரை என் பாதையில் நான் நடந்த, கடந்த தூரங்கள் பற்றிய ஒரு துணைக்குறிப்பு மட்டுமே! நான் இலக்கியவாதியல்ல; அது எனது நோக்கமுமல்ல, என்னைச் சுற்றியுள்ள சமூகம் பற்றியும், என்னைப் பாதித்த சம்பவங்களைப் பற்றியும், என் சிந்தனையில் ஏற்பட்ட தாக்கங்களை என் பேனா எழுத்தாக்கியிருக்கிறது.

இத் தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் அப்படியொன்றும் கிடைத்தற்கரிய பொக்கிஷங்களல்ல! தனிமனித உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு மட்டுமே! இக் கவிதைகளின் மூலம் என்னை நீங்கள் ஒரு கவிஞன் என ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டாயமேதும் கிடையாது!

நான் ஞானப்பாலுண்ட சம்பந்தனல்ல!..... வாழ்வில் அன்றாடச் சாப்பாட்டுக்கே அல்லாடித்திரியும் மக்களின் வாழ்க்கையுடன் தாய்க்கும், பிள்ளைக்குமுள்ள உறவு எனக்கிருக்கிறது. இந்த விழுது இன்று வெளிநாடொன்றில் தடம்பதித்தாலும் வேரை மறக்காத விருட்சம்.....

என் கவிதைகளில் கவித்துவம் இருக்கிறதோ என்னவோ, எனக்கு EGOISM என்கின்ற தற்பெருமை, தன்னுணர்ச்சி, அகம்பாவம் அதிகமுண்டு. சுயமரியாதை அதைவிட அதிகமுண்டு! அடிக்கடி எனக்குக் கோபம் வரும். அதைக் கோபம் என்பதை விட ஆவேசம் என்பதே பொருந்தும்.

என் எழுத்துக்களையே வடிகால்களாக்கி கோபத்தை இறக்கி வைப்பதே என் வேலை. என் கோபத்தின் ஆயுள் மிக மிகக் குறைவு. என் சமூகத்தில் புரையோடிப்போயுள்ள புண்களுக்கு அறுவைச் சிகிச்சையாக என் எழுத்துக்கள் அமைகின்றன என்று ஒரு அத்த கற்பனை என் மனதிலுண்டு.

எழுத்துக்களால் சமூகத்தைத் திருத்த முடியுமா என்று கேலி செய்பவர்கள் இருந்தாலும், எழுத்துக்கள் பலரின் சிந்தனையில் கேள்விகளை நிரப்புகின்றன என்பதை அனுபவரீதியாக அறிந்து கொண்டவன் நான்.

என் சமூகத்திலுள்ள பலதீர்ப்புகள் திருத்த எழுதப்பட வேண்டியவை என்பது என் கணிப்பு.

சின்ன வயதிலிருந்தே எழுதுவது மட்டுமல்ல, பேசுவது கூட எனக்குப் பிடித்தமானது. எப்போதுமே என்னைச் சுற்றியொரு கூட்டம் இருக்கும். அரசியல்,

சினிமா, கதை, கவிதை, நாடகமென்று அத்தனை துறைகளையும்
அலசியிருக்கிறேன்.

என் மகளுக்கு நான் எழுதிய கவிதையில் கூறியதுபோல,

“நேருச்சக் கருத்துக்களை நேருக்கு நேர் சொல்லியதால்
சொந்தத்தில் சிலரையும் சுற்றிவர நட்புக்கொண்ட
பந்தத்தில் பலரையும் பகையாக்கிக் கொண்டவன்!”....

ஆனாலும் இன்றுள்ள என் மனநிலையை மாற்ற விரும்பியதில்லை. எதையும்
நேருக்கு நேரே பேசுவதே எனக்குப் பிடித்தமானது. மூக்கிருக்கும் வரை
சளியிருப்பதுபோல இந்த முற்கோபம் என்னைத் தொடர்கிறது.....

சின்னவயதில் என் குடும்பம் செழிப்பாக இருந்தபோதும், எனக்குப் புத்தி தெரிந்த
காலத்திலிருந்து வறுமையின் வாடிக்கையாளராகவே என் குடும்பம்
இருந்திருக்கிறது. வறுமையைக் கூட வரவேற்று உபசரித்து வளர்ந்த குடும்பம்
என்னுடையது. பாலை மட்டுமல்ல, பட்டினியைக் கூட நாங்கள் பகிர்ந்து
வளர்ந்தோம்.

என் உறவினர்களெல்லாம் பணத்தால் வாழ்க்கையை அளந்து பார்த்தபோது,
பாசத்தினாலும், மாமிட நேசத்தினாலும் எமது வாழ்க்கையை அளந்து பார்க்கச்
செய்தவர் என் தந்தை.

“மதியார் முற்றம் மதித்தொருகாற் சென்று மிதியாமை கோடி பெறும்” என்ற
ஒளவையை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் அவர்தான். வறுமையில்
வாடியபோதும் அவர் வைத்திருந்த சில புத்தகங்கள் இன்றுவரை என்னால்
எடுக்க முடியாதவை.

சினிமா நடிகர்களின் படங்களே சுவர்களை அலங்கரித்த என் கிராமத்து
வீடுகளிடையே திருக்குறளுக்குச் சட்டம் போட்டுச் சுவரில் தொங்கவிட்ட வீடு
என்னுடையது.

இலக்கியகலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் வீட்டிலே வளர்ந்ததனால்
வள்ளுவரையும், ஒளவையையும் உவமைக்கு அழைக்கின்ற என் அம்மா..... என்
அண்ணாவுக்கு வித்தியாரம்பம் செய்யவந்த பண்டிதரப்பாவிடம் அழுது,
அடம்பிடித்து அவரால் ஏடுதொடக்கப்பட்டவன் நானென்பதை அடிக்கடி
சொல்லிப் பெருமைப்படுவதில் அலாதிப் பிரியம் கொண்டவர்.....

பள்ளி நாட்களில் பாடப்புத்தகங்களிடையே மறைத்தபடி வாசித்த ஆனந்த
விகடனும், கல்கியும், அம்புலிமாமாவும் என்னைப் பாதித்த சம்பவங்கள்
ஏராளமுண்டு.

பொன்னியின் செல்வன், சிவகாமியின் சபதம், மகாபாரதம், மதிலாவிலாஸ்,
பொன்னிலங்கு இப்படி எத்தனையோ புத்தகங்களில் என்னை இரவு பகலாக
மூழ்கடித்திருக்கிறேன். பாரதமும், சேக்ஸ்பியர் கதைகளும், பாரதியார்
கவிதைகளும் எனக்குப் பலகாலம் நண்பர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். அதில்
வரும் பாத்திரங்களுடன் அழுது, சிரித்து, வாழ்க்கையை அனுபவித்திருக்கிறேன்.

எழுத்துக்களை வாசிப்பதிலும், இயற்கையை நேசிப்பதிலும் எனக்கிருந்த பசி
இன்றுவரை வற்றாத ஊற்றாகவே இருக்கிறது!

காலத்தினால் மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவன் நான். ஒவ்வொரு காலத்திலும் எனக்கு ஏதோ ஒன்று மறுக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறது. கல்வி.... விளையாட்டு... தொழில்..... முன்னேற்றம்... ஒவ்வொரு முறையும் நான் எழுகின்றபோதும் விழுந்திருக்கிறேன். அதையே என் பலமாக எண்ணி மீண்டும் முனைப்போடு எழுந்திருக்கிறேன்.

திசைப்பூண்டை மிதித்தவன் போல் திக்குத் தெரியாமல் உழன்ற போதெல்லாம் எனக்கு ஆறுதல் தந்தவன் என் வீட்டின் முன்னாலுள்ள முருகன்தான். இன்றுவரை எனக்கும், என் குடும்பத்தினருக்கும் உற்ற நண்பன்.....

வாலிப வயதில் எனக்கு வாய்த்த இன்னொரு நண்பன் சினிமாவும், சினிமாப்பாடல்களும்..... பாடுவதில்சூட எனக்குப் பரிச்சயமுண்டு. அந்த நேரத்தில் பாலச்சந்தர் படங்களில் எனக்குப் பலத்த ஈடுபாடு.... “எதிர்நீச்சல்” திரைப்படம் எனக்குத் தந்த தெம்பு எழுத்துக்களால் வடிக்க முடியாதவை. பாரதிக்கும், பட்டுக்கோட்டைக்கும், கண்ணதாசனுக்கும் ஏகலைவனாக இருந்து மகிழ்ந்த காலங்கள் அவை.....

பின்னர் பெண்களையும், அவர்களின் கண்களையும் என் யௌவனம் பிரித்தறிய முற்பட்டபோது, என் கண்ணில் அகப்பட்டவர்களையெல்லாம் கற்பனையில் காதலித்திருக்கிறேன். அவர்களின் பார்வை அம்புகளால் நான் பரிதாபமாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த நேரத்து மின்னலில் அகப்பட்டவள்தான் என் மனைவி. என்னோடு பழகிய நண்பர்களெல்லாம் காதலைத் தொடர்கதையாக எழுத ஆரம்பித்து இடையில் நிறுத்திவிட்டு, மீண்டும் மீண்டும் புதிய காதல்கதைகள் எழுத ஆரம்பித்தபோது நான் மட்டும் சுமார் பதினைந்து வருட காலமாகத் தொடர்கதையாக எழுதி அலுத்துப்போய் திருமணத்தின் மூலம் முற்றுப்பெற வைத்தவன்..... எத்தனை சைக்கிள் டயர்களை இவளுக்காகத் தேய்த்திருப்பேன்?.... எத்தனை மணிப்பொழுதுகளை இவளுக்காக இழந்திருப்பேன்?.....

இந்தப் பதினைந்து வருட காலங்களிலும், நான் எழுதிய காதல் கடிதங்களையும், காதல் கவிதைகளையும் தொகுத்தால் ஒரு ஜீவனுள்ள காவியமே உருவாகியிருக்கும்.....

அன்று போலவே இன்றும் நான்.... என் மனைவிதான் பாவம்! என் அன்பைவிட, ஆவேசத்துக்கே அடிக்கடி ஆளாகும் ஒரு ஜீவன்..... நேருக்கு நேர் பேசும் என் சுவாஸ்தை மாற்ற முயன்று தோற்றவன்!.....

இவளிடம் நான் படித்தது ஏராளம்... பெற்றோருக்கு அடுத்தபடியாக என் வாழ்வில் கட்டிமுடிக்க முடியாத அளவிற்கு நான் இவளிடம் கடன்பட்டுள்ளேன்.

என் தந்தை தமிழரசுக் கட்சியின் அசைக்கமுடியாத ஆதரவாளர். எங்களுக்கு வரும் தமிழ்தலைவர்கள் எல்லோருமே என் வீட்டுப் படியேறாமல் போனதில்லை. தந்தை செல்வா, அமிர்தலிங்கம், ராசதுரை, பின்னர் காசியானந்தனென்று அத்தனைபேரையும் சின்னவயதிலிருந்தே அறிந்தவன் நான். திருமலையின் முதல் தமிழரசுக் கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான ராஜவரோதயத்தின் வெற்றியில் என் தந்தையின் வியர்வைக்கும் கணிசமான பங்குண்டு.

அந்தப்பட்டறையில் வளர்ந்ததாலோ என்னவோ அரசியல் எனக்கு அறிவரியிலிருந்தே அறிமுகமானது. பின்னர் அது விடியலைக் காணவென்று வேகமாக வீசியபோதும், புரட்சி என்ற புதுப்பெயரில் பவனிவந்தபோதும் என் ஆதரவு கணிசமான அளவுக்கு இருந்தது. ஆனால், அரசியல் என்ற போர்வையில் அப்பாவிகள் கொல்லப்படுவதிலும், தனிமனித உரிமைகள் தடுக்கப்படுவதிலும், இன்னும் பல விடயங்களிலும் எனக்கு உடன்பாட்டில்லை....

இனி இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளைப் பற்றி....

எழுது எழுது என்று இரவு பகலாக என்னை வதைத்த உணர்வுகளின் உரசல்களாய் சில கவிதைகள், ஜீரணிக்க முடியாத சில உண்மைகளின் வெளிப்பாடாய்ச் சில கவிதைகள், சிறுமை கண்டு பொங்கும் சினத்தின் சீற்றமாய்ச் சில கவிதைகள், மனிதத்தை மதிக்காத மனிதர்களை மதிப்பதாய்ச் சில கவிதைகள், எழுதியே தீரவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தில் சில கவிதைகள், இயற்கையின் வனப்பை நேசிக்கும் இதயத்தோடு சில கவிதைகள் என்று இத் தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகள் ஒரு ஒழுங்கு வரிசையின்றி, உதிரிப்பூக்களாகவே இருக்கின்றன.....

இதுவரை நான் எழுதிய கவிதைகளில்தெரிந்து எடுத்துத் தொகுக்குமளவிற்கான கால அவகாசம் எனக்குக் கிடைத்ததில்லை.

இக் கவிதைகளுக்குக் களமாயிருந்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வானொலிகள் அனைத்தையும் இந்தக் கணத்தில் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இவற்றுடனான உறவு தொப்புள்கொடியுறவாக இப்போதும் தொடர்கிறது.....

இத்தொகுதிக்கு ஒரு அறிமுக உரை தேவையென்ற அபிப்பிராயம் வெளியீட்டாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்டபோது அகப்பட்டவர் நண்பர் ஜெகதீசன். பத்திரிகைத் துறையில் பழுத்த அனுபவமுள்ளவர். நல்லதொரு கலாரசிகர். என்னை அறிந்த இந்த ஏழு வருட காலத்திலும் எனது ஒவ்வொரு அபிப்பிராயம் மிக உன்னிப்பாக அவதானித்து வருபவர். அமுக தமிழில் அவர் எழுதியவை, புதுக்கவிதையாகவே பொலிவு பெறுகிறது. இந்த எழுத்துக்கு நான் தகுதியானவனா என்ற கேள்வி எனக்குள் எழுகிறது.

என் கவிதைகள் பற்றி இன்னொரு கவிஞனின் பார்வை எப்படியிருக்கும்?.... இக்கேள்விக்கு விடைகாணவெனக் கவிஞர் அ. கந்தசாமியை அணுகினேன். கனடியத் தமிழர்களிடையே கலைத்துறையின் ஒவ்வொரு பரிமாணத்தையும் உரசிப்பார்த்த கவிஞர் அவர். இலக்கிய நயம் சொட்ட அவர் எழுதிய வரிகளில் என் கவிதை ஒருபடி உயர்ந்திருக்கிறது....

இலக்கியம் என்றால் என்னவென்று இலக்கியவாதிகள், அல்லது இலக்கிய வாதிகளாகத் தம்மை நினைப்பவர்களெல்லாம் புல்லுக்கு நீர்பாய்ச்சிப் பொழுதுகளைக் கரைக்கும்போது, எந்தச் சந்தடியிலும் சிக்காமல் எந்தக் கண்டனத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் “ரோஜா”வை வெளியிடும் நண்பன் லவானந்த். இவன் என்னுரவன் என்பதை விட மாதாமாதம் ரோஜாவை வெளியிட இவன்படும்பாடு எனக்குப் பிடித்தமானது. எத்தனையோ சிரமத்தின் மத்தியிலும் எனது கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட நினைத்து அதை நிறைவேற்றியவன்.....

இத்தொகுதியிலுள்ள சில கவிதைகளுக்கு அர்த்தமுள்ள சில நவீன

ஓவியங்களும் அலங்கரிப்புச் செய்கின்றன. அந்தக் கவிதைகள் வெளிவந்த காலங்களில் நண்பர் கருணாவை அணுகி என் கவிதைகளுக்காக நான் கேட்டு வாங்கிய ஓவியங்கள், என் தொகுதியிலும் அவை இடம்பெறவேண்டுமென்பது என் அவா. இவர் ஒரு சிறந்த புகைப்பட நிபுணரும் கூட. இத்தொகுதியின் அட்டையில் இடம்பெற்றுள்ள புகைப்படங்களும் இவரது கைவண்ணமே!

இந்தத் தொகுதியின் அட்டையை மிகநேர்த்தியாக வடிவமைப்புச் செய்தவர் நண்பர் சசி பத்மநாதன். கனடிய தமிழர்களிடையே கணனிமூலமான வரைபுகளைச் செய்வதில் முன்னணிவகிப்பவர். இவரால் வடிவமைக்கப்பட்ட எழுத்துக்களே இத்தொகுதியை நிறைத்திருப்பது இன்னொரு சிறப்பம்சம்.

இது தவிர அவ்வப்போது என் எழுத்துக்களுக்கு விமர்சனம் வழங்கிய அன்புள்ளங்கள், என் குடும்பத்தினர், என் கலையுலக நண்பர்கள், முகம் தெரிந்த, தெரியாத அன்பர்கள், எனது முதலாவது அரங்கக் கவிதையை என் தந்தையாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க செதுக்கிச் சிற்பமாக்கிய என் ஊர்க் கவிஞரும் அப்பாவின் நண்பருமான ஜனாப் பதுறுதின், என் ஆரம்பகாலக் கவிதைகளுக்கு நான் கேட்காமலேயே வாங்கிப்படித்து விட்டு அந்தக் கவிதைக் கொப்பியின் முதல் பக்கத்திலே ஒரு மதிப்புரை எழுதிய நண்பரும், சிறந்த சிறுகதை, நாவல் எழுத்தாளருமான கே. ஆர். டேவிட், என் கவிதைகளைப் படிக்கப்போகும் என் மகள் நிருஷி..... நீங்கள்...

இவர்களுக்கெல்லாம் நன்றி என்று சொல்லி உதடுகளின் மூலம் வார்த்தைகளை உதிர்த்துவிட்டு முற்றுப்புள்ளி வைக்காமல் உள்ளத்து உணர்வுகளில் அதை வெளிக்காட்டவே விரும்புகிறேன்.

பள்ளி நாட்களிலிருந்தே நான் வலிந்தவனுக்கு வாலாக இருப்பதைவிட நலிந்தவனுக்குத் தோளாக இருப்பதையே விரும்பியவன்.

ஆளுங்கட்சியிலிருந்து அதிகாரம் செலுத்துவதை விட எதிர்க்கட்சியிலிருந்து என்னை இனங்காட்டுவதே எனக்குப் பிரியமானது. இந்த நிலை தொடரவேண்டும்.

வழமைபோலவே காலம் காலில் சக்கரத்தோடு கடுகதி வேகத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. நாளின் நேரக்கணக்கை இருபத்திநான்கு மணித்தியாலத்திலிருந்து, முப்பத்தியாறு மணித்தியாலங்களுக்கு எப்படி மாற்றுவதென்பதே எனது இப்போதைய யோசனையெல்லாம்... இந்த நிலையில் எழுத்துக்கும், வாசிப்புக்கும் ஏது நேரம்?..... ஆனாலும் எதையாவது எழுதாமலும் இருக்க என்னால் முடியாமலுள்ளது.....

என் எழுத்துக்கள் உங்களுக்குப் புரியுமாயின் என் மனமும் உங்களுக்குப் புரியும்.

அன்புடன்
நிலா குகதாசன்

காற்றில் கலந்துள்ள இனவெறியைக் கழுவிடுவோம்

இவர்கள்

இனவாத நெருப்பினால் எரிந்துபோன மொட்டுக்கள்!

முளைப்பதற்கு முன்னரே

இவர்களின் இறக்கைகள் முறிக்கப்பட்டன!

இனவெறிக் கயிற்றினால்

பெற்றவரின் உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டன!

மனிதத்தைத் தொலைத்த “ம(னி)தங்களினால்”

இவர்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன!

இவர்களின் புண்களில் மட்டுமல்ல!...

கண்களில் வடிவதுகூட ரத்தம்தான்!...

தொப்புள்கொடி உறவுகள் தொலைந்துபோனதால்
எதிர்காலத்தை இவர்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்!.

பள்ளிப் புத்தகங்களைப் பறிகொடுத்துவிட்டு

பசி, பசியென்று ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்!...

அக்கினியைக்கூடச் சுட்டுவிடக்கூடிய

பட்டினி நெருப்பை மூட்டியவர் யார்?.....

கொலைசெய்தவன் கூண்டுக்கு வெளியேநிற்க

ஆயுள்தண்டனையை இவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள்!..

வாருங்கள்!

தறிக்கப்பட்ட இவர்களின் ஏதிர்காலத்தை

மீண்டும் தளிர்விடச் செய்வோம்!...

முறிக்கப்பட்ட சின்னச்சிறகுகளை

மீண்டும் முளைவிடச் செய்வோம்!...

அனாதைகள் என்ற சொற்பதத்தை

இவர்களின் அகராதியிலிருந்து அழித்துவிடுவோம்!

காற்றில் கலந்துள்ள இனவெறியைக் கழுவிவிட்டு

சுத்தக் காற்றைச் சுவாசிக்கச் செய்வோம்!...

உங்கள் இதயத்தின் யன்னல்வழியாக

இவர்களின் உதயம் ஆரம்பமாகட்டும்!

மானிடம் உயிர்பெறட்டும்

சித்தரை வந்தது!

சித்திரை வந்தது!

சிந்திடும் கண்ணீர் மாறிடுமா?...

நித்தமும் தீயினில்

செத்து மடிந்திடும்

நெஞ்சினில் காயங்கள் ஆறிடுமா?...

★★★

பஞ்சமும் நோய்களும்

பட்டினிப் பேய்களும்

எஞ்சிய உயிர்களை ருசிக்கிறதே!

எங்களின் மண்ணிலே

இனவெறி அரக்கனோ

இளசையும், முதிசையும் புசிக்கிறதே!

★★★

எத்தனை சித்திரை

இத்தரை கண்டது

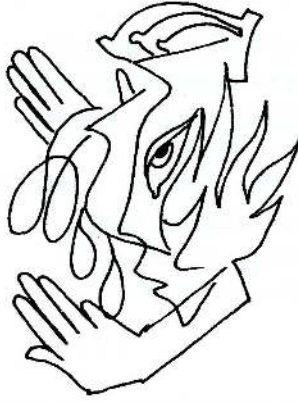
ஏழ்மைகள், இழிவுகள் ஓடினவோ?...

புத்தரின் போதனை

எத்தரின் கைகளில்

போலிகள் மணிமுடி சூடினவோ?...

★★★

சொந்தம் அழிந்தது!
சுற்றம் அழிந்தது!
சோகங்கள் எங்களின் உறவுகளே!
எங்கள் தமிழினம்
இதுவரை கண்டது
இழப்புகள், உயிர்பலி, துயரங்களே!

★★★

நேற்றைய நிகழ்வுகள்
இன்றைய அழிவுகள்
நாளைய விடிவுக்கு அனுபவங்கள்!
போனது போகட்டும்!
புத்தொளி வீசட்டும்!
பூமியில் மானிடம் உயிர்பெறட்டும்!

★★★

இழந்து போனவை

வாழ்க்கைக் கலண்டரில்
இன்னொருநாள் இல்லாமல் போனது
மனிதர்களைப் போலவே
கடைகளிலும்
கிழிதட்டிப்போன கலண்டர்கள்
முலையில் முடங்கிவிட
புதுப்புது வர்ணங்களில்
புதிய கலண்டர்கள்.

★★★

என் சம்மதத்தைக் கேட்காமலே
கடிகாரம்
இரவு பகலாக ஓடி
ஒரு வருடத்தைத் தொலைத்துவிட்டது!
தொலைந்தவருடம் என்னுடையது!
உறக்கமுமற்ற, விழிப்புமற்ற
ஒரு புதிய பரிமாணத்தில்
என் வருடம் புதைந்து போனது.

★★★

வருடத்தை இழந்ததில்
எனக்குத்தான் இழப்பு அதிகம்....
நானை, நாளையென்று நான்
தள்ளிவைத்த பொழுதுகளை
எந்தக் கொம்பனாலும் எடுத்துத்தரமுடியாதாம்!
ஈடுசெய்யமுடியாத இழப்பு....
என் பக்கத்துக்குத்தான்!

★★★

இதயத்தில் தேக்கிவைத்த
கனவுகளைச் சுமந்து, சுமந்து
கண்கள் களைத்துப்போயின....
நடந்து முடிந்த தூரமும்
நடக்கவேண்டிய தூரமும்,
தெரிந்துகொள்ளமுடியாமல்
கால்கள் துவண்டுபோயின....

★★★

குதிகால் பிடரியில் அடிபட
மீண்டும், மீண்டும் நடப்பேன்!
காற்றில் பறக்கும்
கலண்டர் தாள்களாய்
புழுதியில் என் பொழுதுகள்!
வருட முடிவில் மீண்டும்
கலண்டர் புதுப்பிக்கப்படும்!

சூரியனைக்கூட சுட்டுவிடலாம்

இவள்.....

சங்க காலத்திலிருந்து இன்றுவரை

சரித்திரமாக்கப்பட்டவள்!

கற்பு நிலைபற்றியும்,

கணவன் வழிபாடுபற்றியும் சொல்லி

கடவுளாக்கப்பட்டவளே தவிர

உணர்வுள்ள ஜீவனாக இவளையாரும்

உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை!

அர்த்தராத்திரியில் இவள் அழகியாகவும்,

அடுப்பின் புகையில் இவள்

அடிமையாகவும் இருப்பதையே

கற்பு நெறியாக அன்று கதைக்கப்பட்டது!

அந்த நாட்கள் அழிந்து போயிற்றா?...

இல்லை!.... இல்லை!..... இல்லவேயில்லை!

இன்றும் எத்தனைகரங்கள் இவளைச்சுற்றிலும்....

படைப்பின்சிகரம், பண்பின் உருவமென்று

கற்பைவைத்துக் கதைவிடும் கரங்கள்!

கட்டிலில் இவளைக்கட்டியணைக்க

தட்சணை கேட்கும் பிச்சைக்கரங்கள்!

மகளாய், மனைவியாய், தாயாய், தலைவியாய்

வாழ்வதேவிதியெனும் வரட்டுக் கரங்கள்!

இளமுலை சுவைத்து, இடைசுகம் ருசித்து

நடைதனைமாற்றும் கசாப்புக் கரங்கள்!

புல்லானாலும் புருசனையென்று

சொல்லித்திரியும் சோதாக்கரங்கள்!

ஆணுக்குப் பெண் அடிமையேயென்று

“அடித்துச்சொல்லும்” ஆணவக்கரங்கள்!....

உன் கழுத்தை நெரித்துக் காவுகொடுக்கும்

கரங்களின் கூட்டம் அதிகம்தான்

ஆனாலும்....

இழந்துவிடாதே உன் நம்பிக்கையை....

உன் ஒவ்வொரு அசைவிலும் நெருப்புண்டு

அத்தனை கரங்களையும் அழித்துவிடலாம்!

உன் கரங்களைத்தீயாக்கி

கால்களைச் சிறகாக்கு!

சூரியனைக்கூட சுட்டுவிடலாம்!

மனிதத்தின் பெயரை இனிமேல் மண்டையோடுகளென்றே மாற்றுங்கள்!

வெள்ளைக் கொடியொன்று நிறம்மாறிப்போனது!

சிறகுகள் சிதைந்து

குருதியும் நிறைந்து

சமாதானப்பறவை உருமாறிப்போனது!

வெள்ளைக்கொடியுடன்வந்த கழுகுஒன்று

இப்போதுதான் கண்களில் தெரிந்தது.....

சூரிய நகமும், குதறும் அலகுமாய்

கழுகு சமாதானக் கொடி பிடித்தது!

சமாதானக்கொடி பறந்த இடமெல்லாம்

மண்டையோடுகள் மலையாகிப் போயின.....

ஐ.நா. சபைக்கு ஒரு அறிக்கை.....

“குருதியின் நிறத்தையே இனிமேல்

சமாதானக் கொடியின் நிறமாக மாற்றுங்கள்”!

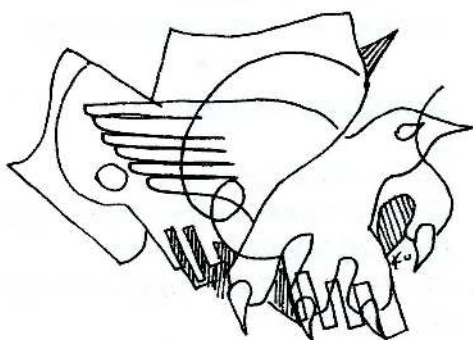
“இரத்தவெறிபிடித்த கழுகையே இனிமேல்

சமாதானத்தின் சின்னமாக்குங்கள்”!

அதுபோலவே;

“மனிதத்தின் பெயரையும் இனிமேல்

மண்டையோடுகளென்றே மாற்றுங்கள்”!.....

இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன்

பிறந்த இடத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்தபோதும்
பெயர் தெரியாத பிணந்தின்னிகளாலும்,
முகம்தெரியாத முக்காடுகளினாலும்
அச்சுறுத்தல்களுக்கு ஆளானபோதிலும்
என் சுயத்தை இன்னமும் இழந்துவிடவில்லை!....

★★★

அக்கினிக்குளிப்புக்கள்
என்னை
அழவைத்தனவேதவிர, அழித்துவிடவில்லை!
இயந்திரவாழ்க்கையில்
என்கால்கள்
நசுக்கப்பட்டபோதும்
என்நடை
தாமதமானதே தவிர, தடைப்பட்டதில்லை!...

★★★

என் சமூகச் சுவர்களின்
இரும்பு விலங்குகளை
அகலப்படுத்தவும்,
தேவையானால் அழித்திடவும்
உங்களைப்போலவே
எனக்கும் உள்ளூர ஆசையுண்டு!...

★★★

ஒவ்வொருதடவையும்
நான்
ஒருபடி வீழ்கின்ற போதும்
இரண்டு படிகள் முனைப்போடு எழுவேன்!...
இரும்புக்கயிற்றால் என்னை
இறுகப் பிணைத்து எரித்திட்டபோதும்,
இறப்பினில் கூட
நான் எழுந்துவருவேன்!...

★★★

இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன் - நிலா குகதாசன்

ஒவ்வொருமுறையும்

நான்

எழுகின்ற போதும் என் விலங்குகள் தளரும்!...

இரும்புக் கதவுகள்

என் எழுத்தின் நெருப்பினில்

உருகி வழியும்!...

★★★

முகவரி தொலைத்த ஒரு மூலையில் இருந்து

அழுதுவடியவும்

பணத்தால் வாழ்க்கையை

அளந்து பார்க்கவும்

உங்களைப்போலவே எனக்கும்

உடன்பாடில்லை!...

என் முகவரி

வான மண்டலத்தில் வரையப்படவேண்டும்!....

★★★

என் ஊரிலுள்ள

வரண்ட குளத்தின் தாமரைக்கொடி

ஈரப்பசை கண்டு இலைவிரிப்பது போலும்,

இந்த ஊரின் பணிக்கால மரங்கள்

வசந்தத்தில்

பச்சைப் போர்வையைப் போர்ப்பது போலும்,

இன்னொரு நாளில் நானும் உயிர்ப்பேன்!....

★★★

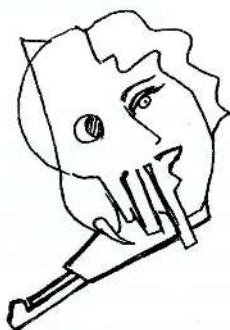
மீண்டும் பிறந்து,

தவழ்ந்து - விழுந்து

எழுந்து புதிய முனைப்போடு வருவேன்!....

சிலுவைகள்....

கர்த்தரே!
உங்கள் கருத்துக்களுக்கு
முரணானவர்களால்
நீங்கள் சிலுவையில்
அறையப்பட்ட போது தான்
இந்த உலகம்
விடியலை உணர்ந்து கொண்டது!
உங்கள் இறப்பினில் தான்
பல மனங்களில்
பிறப்புக்கள் நிகழ்ந்தது!....
மரணத்தின் பின்வரும்
எழுச்சி கூட
உங்களால் தான்
வழிகாட்டப்பட்டது!
இன்று என் மண்ணிலும்
ஆயிரமாயிரம் மரணங்கள்.
தெருவோர மின்கம்பங்கள்
வேலியோர கிழுவை மரங்கள்
சனசமூக நிலையங்கள் கூட
சிலுவைகளாக....
இறப்புக்கள் மட்டும் எல்லையின்றி....
ஆனால்
இறப்புக்குப் பின்வரும்
எழுச்சி மட்டும் இல்லாமல்
இன்னமும் மௌனமாக.....
கர்த்தரே!
என் மண்ணில்
இன்னொரு முறை
பிறப்பீர்களா?
என் மண்ணின் விடிவுக்காக!

கொலை வெறி ஒன்றே குறிக்கோளானது!...

மனிதம் பாதியாய் மரித்துப்போனது!..
கண்களை இழந்து கபாலமாய்ப் போனது!..
நரபலி ஒன்றே முழு நினைவாக
மனித உணர்வு மறைந்து போனது!..
அமைதியை இழந்து அழகினை இழந்து
கொலைவெறி ஒன்றே குறிக்கோளானது!..
கொலைக்குக் கூடக் குஞ்சங்கள் கட்டி
புரட்சி என்றொரு புதுப்பெயர் வந்தது!..
மனித உருவில் மிருக பலங்கள்
துவக்குகளோடு ஊர்வலம் போயின!..
முகங்களைத் தொலைத்து விலங்குகளானதில்
விலங்குகள் கூட வெட்கமடைந்தன!..
இந்த நெருப்பை எரிப்பவர் எவரோ?
இந்த உணர்வினை அழிப்பவர் எவரோ?
மனித நேயத்தை மண்ணிலே தூவி
மலர் எழில் சோலையாய் மாற்றுவோர் எவரோ?
சூழ்ந்திருப்பது மட்டுமல்ல.....
எதிர்காலம் கூட இருட்டுத்தான்!

இவர்கள் உத்தமர்கள்

காக்கைக் கூட்டம் ஒன்று
குயிலாகக் கூவுதிங்கு!
கானமயில் தாமென்று
கோழிகளும் ஆடுதிங்கு!
தங்கள் தரங்கள் பற்றித்
தாமே பறைசாற்றி
சிங்கங்களாய் தோன்றும்
சிறிய எலிக்குட்டம்!
சிந்தனையென்று சொல்வார்
சீரிய புரட்சியென்பார்!
வந்திடும் பொதுமையென்று
வாய்கிழிய உரைத்திடுவார்!
சாதிகள் ஒழிக என்று
சமத்துவக் கதைகள் சொல்வார்!
வீதிகள் தோறும் கூடி
வீரியம் பேசி நிற்பார்
சீதனம் என்ற சொல்லைச்
சீ என்று ஒதுக்கிப் பின்னர்
ஆதனம் வாங்கி ஆங்கோர்
அணங்கினை மணந்து கொள்வார்
ஏனென்று கேட்டால் போதும்
எகிறியே பாய்ந்து பின்னர்
நானாகக் கேட்டதில்லை
தாமாகக் கொடுத்தாரென்பார்
பண்டிதராகத் தம்மைப்
பறைசாற்றிக் கொள்வார், ஆனால்
கண்டிலர் நூல்களொன்றும்
கற்றது அதிகமென்பார்
கெஞ்சினால் மிஞ்சி நிற்பார்
மிஞ்சினால் கெஞ்சி நிற்பார்

கஞ்சியே குடித்திட்டாலும்
 கறிசுவை உணவு என்பார்
 எந்தவொரு நிலைமைக்கும்
 இலகுவில் வளைந்து பின்னர்
 தந்திரம் இதுதானென்று
 தம்பட்டம் அடித்திடுவார்
 எந்தவொரு கொள்கையுமே
 இவர்களுக்கு இருப்பதில்லை
 அந்தந்த நேரங்களில்
 அவர்களே வகுத்துக் கொள்வார்
 ஆட்சிதனில் எந்த
 அரசன் வந்தாலும்
 பாட்டுக்கள் பாடிநின்று
 பரிசில்களும் பெற்றிடுவார்
 பிழை அரசன் செய்தாலும்
 “பெருமனதாய்” மன்னித்து
 “களையெடுப்பு” என்று சொல்லி
 கைகழுவி விட்டிடுவார்
 குற்றம் பிடிப்பதொன்றே
 குறியாகக் கொண்டிடுவார்
 மற்றவர்கள் சொல்வதெல்லாம்
 மடமைக் கருத்தென்பார்
 மொத்தத்தில் இவர்கள்
 வாய்ச்சொல் வீரர்கள்
 தத்துவத்தில் உயிர்வாழும்
 தரங்கெட்ட பிறவிகள்
 மற்றவர்கள் உயர்வுகண்டு
 மனம்பொறுக்க மாட்டாதோர்
 குத்திக் கிழித்துக்
 குறைகள் சொல்லும் “உத்தமர்கள்”

மாறுமா கண்ணீர்க் கோலம்

பிறந்தது புதிய காலை,
வார்க்குமா மனதில் பாலை
இறந்த நம்முள்ளம் பொங்க
ஏற்றுமா தீபம் எங்கும்
மறந்திடுவோமோ எங்கள்
மக்களின் துயர் முகங்கள்
துறந்த நம் சொந்த பந்தம்
தொடர்ந்திட மனங்கள் உந்தும்

வீடுகள் தோறும் வாழும்
வேதனை மனங்கள் ஆளும்
நாடுகள் புதினம் பார்க்கும்,
நம் கண்கள் நீரை வார்க்கும்
தேடுதல் என்ற பெயரில்
தீர்த்திடும் வேட்டின் ஓசை
மாடுகள் கூட அங்கே
வாழ்ந்திட இல்லை ஆசை

நாட்டின் தெருக்கள் எங்கும்
நாறிடும் பிணங்கள் தேட்டம்
வேட்டினில் மனித உயிரை
விலை பேசும் அரக்கர் கூட்டம்
காட்டிலே வாழும் மக்கள்
கண்களில் துயரம் பொங்கும்
ஏட்டிலும் இதனைச் சொல்ல
வார்த்தையே இல்லை எங்கும்.

தாயினை இழந்த மழலை,
தந்தையை மறந்த விடலை
சேயினை பிரிந்த பெண்கள்,
செந்நீரை உதிர்க்கும் கண்கள்
பேயதன் ஆட்சியினிலே
பிணந்தின்னும் மந்தி(ரி)க் கூட்டம்
நாயிலும் கடையராக
நலிந்திடும் மக்கள் வாட்டம்!

எங்களின் கண்ணீர் உள்ளம்,
இனிமையில் ஒரு நாள் துள்ளும்
தங்களைத் தாமே துதிக்கும்
தலைமைகள் உடையும் அந்நாள்
பொங்கலோ பொங்கல் என்று
பொங்குவோம் அந்த நேரம்
மங்கலம் நிறைந்த நாளாய்
மாறிட இல்லைத் தூரம்!

பாரதிரப் பாடிய பாரதி!

இவன்,

எட்டயபுரத்தில் எழுந்த அனல் காற்று!
கட்டெரிக்கும் விழிகள்,
சுற்றிய தலைப்பாகை,
முறுக்கு மீசையும், நறுக்கென்ற பேச்சுமாய்
நாட்டுக்காய்ப் பாய்ந்த
காட்டாற்று வெள்ளம்!
பாரதத்தின் எங்கோ மூலையில் நின்று
பார் அதிரப்பாடிய வானம்பாடி!
பாரதி இவன் நாவில்
பகலிரவாய் அமர்ந்ததனால்
கவிதை இவனுக்குக்
கைத்தடியாய் மாறியது!

இவன்,

வாலிப காலங்கள் வறுமைக்கே சொந்தம்!
வசந்தங்கள் இவன் வீட்டு
வாசலைத் தீண்டியதில்லை!
இன்று இவன்
வரிகளைக்கூட வாவென்று அழைக்காத
கவிஞர்களை எங்கும் காணமுடியவில்லை!
அக்கிரகாரத்தில் அவதரித்த போதினிலும்
அரிஜன மனங்களில்
ஆட்சி செய்த அரசனவன்!
தீண்டாமை தன்னை
திரைக்கு வெளியே கொண்டுவந்த
தூண்டாமணி விளக்கு இவன்!
இந்த அக்கினி
போன இடமெல்லாம்
சுதந்திர நெருப்பு
சுடர்விட்டுப் பற்றியது!

கஞ்சாக் கவிஞன் என்று
 இவனைச் சொல்வார்கள்;
 ஆனாலும் என்வரையில்
 அஞ்சாக் கவிஞன்!
 அந்நிய ஆட்சிதனை
 அழிக்கும்வரை விழிமுடி
 துஞ்சாக் கவிஞன்!
 பஞ்சத்தில் நாளும்
 பரிதவித்த போதினிலும்
 பாட்டினாலே நாட்டினையே
 பற்றி எரியச் செய்த
 பாரதக் கவிஞன்!
 சோம்பிக் கிடந்த தமிழுலகம்
 தூங்குமென்று
 தாலாட்டுப் பாடல் மட்டும்
 பாடாத தனிக்கவிஞன்!
 மூடக் கொள்கைகளை
 மூலையில் போட்டு மிதித்து
 சாடிய கவிஞனின்!
 பட்டி, தொட்டியெல்லாம்
 இவன்பாட்டில்
 காதல் கொண்டதனால்
 வெள்ளை அரசு இவனுக்கு
 வில்லனாய் மாறியது!
 அன்று இவனது
 ஆற்றலையும், அறிவையும்
 அவையினிலே ஏற்றிவைத்து
 காற்காசு கூடக்
 கொடுக்காத தமிழுலகம்
 நாற்றாண்டு விழா எடுத்து
 நினைவில் மட்டும் வைத்துக்கொண்டது!

ஈரைந்து மாதங்கள் எனக்காக உயிரீந்து
எனையின்று உலவ வைத்த தாயே! - இந்த
பாரை நான் காண்பதற்கு பட்ட துயரெத்தனையோ
பாசத்தில் நானென்றும் சேயே!

★★★

பாலுக்காய் நானமுத நேரத்தில் உதிரத்தைப்
பாலாக்கி நீ தந்து நின்றாய்! - பின்பு
கால் கூட்டி நான் நடக்க கவனமுடன் கைதூக்கி
கண்ணின் மணியாயனைத்து நின்றாய்!

★★★

சின்னப்பாதங்கள் தரையினிலே நானூன்றி
செல்ல நடை நடக்கையிலே என்னை - நீயும்
கன்னல் தமிழினிலே 'கண்ணே' என அழைத்து
கன்னத்தில் முகம் புதைத்த தென்ன!

★★★

மண்ணில் மணல்வீடு கட்டி விளையாடி
மண்ணில் நான் குளித்த நேரம் - என்னை
கண்ணில் நீயொற்றி வெந்நீரில் குளிப்பாட்டி
குளித்த கதை நெஞ்சில் ஈரம்

★★★

பள்ளிப் பருவமெந்தன் வாழ்வினிலே தனியினிமை
பள்ளி முடிந்து வரும் காலம் - நீயும்
அள்ளியனைத்தென்னை அங்கே நடந்ததெல்லாம்
அறியும் போதினிமைக் கோலம்

★★★

இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன் - நிலா சூகதாசன்

தாயாய் உடன்பிறப்பாய் தலைசிறந்த நண்பனுமாய்
தரணியிலே இருப்பதெல்லாம் நீயே - என்றும்
நாயாய் நான் பிறந்தாலும் நாடியுனை வருவேன்
நாளெல்லாம் நானுந்தன் சேயே!

★★★

உந்தன் கண்களிலே கண்ணீர் வழிந்தாலோ
உதிரம் பெருக்குமெந்தன் இதயம் - அதை
எந்தன் உயிருள்ள வரை இல்லாமல் செய்திடுவேன்
இதன் பின்னே என்வாழ்வில் உதயம்!

என் இனிய தங்கைக்கு....

என் உதிரங்களில் மட்டும் அல்ல...

என் உறவுகளில் கூட

சமயங்கெடுத்துக் கொண்ட

என் சகோதரியே!

அண்ணா என்கின்ற அமுத வார்த்தையினால்

அன்புக்கு அர்த்தம் சொன்னவளே!

உன் அண்ணன்....

ஒரு புதிய விதிதன்னை இப்பூமிக்கு

எடுத்துரைக்கப் போகின்றான்!

நாளைய பொழுதுகளில்

நானெங்கே என்று எனக்கே தெரியாது.

கோபுர வாசலிலும்

கோட்டைகளின் உச்சிகளிலும்

என்னைத் தேடாதே!

மரணம்; எனக்கு மட்டும் அல்ல....

எல்லோருக்குமே நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒன்று!

என் மரணம்.... எங்கோ ஒரு மூலையில்.....

முடிந்தால் என்னை;

திண்ணைத் தெருக்களிலும்

பள்ளிச் சுவர்களிலும்.....

என் தோழர்கள் ஒட்டப்போகும்

அஞ்சலிச் செய்திகளில் அவசியம் தேடிப்பார்!

அங்கே நான்....

உனக்காகக் காத்திருப்பேன்!

எத்தனை முகங்கள்

எத்தனை முகங்கள் எத்தனை முகங்கள்!
என்னைச் சுற்றிலும் எத்தனை முகங்கள்!
உழைத்துக் களைத்து உறங்கும் வரையிலும்
அழைத்துக் கதைக்கும் முகங்கள் எத்தனை!
கண்களில் கனலைத் தேக்கி வைத்திருந்து
கலைந்து போனதால் எரிகின்ற முகங்கள்!
கவலைகள் நெஞ்சினை நிறைத்த போதிலும்
கண்களால் சிரித்திடும் கணக்கற்ற முகங்கள்!
நாக்கு நுனியிலே சர்க்கரை கலந்து
நஞ்சை நெஞ்சிலே கொண்டிருக்கும் முகங்கள்!
நாக்கிலே கடிவும் நெஞ்சிலே கனிவுமாய்
நாட்களை நகர்த்திடும் ஒரு சில முகங்கள்!
வார்த்தையில் பகட்டும், வாழ்க்கையில் இருட்டுமாய்
வாய் ஜாலம் செய்திடும் ஒருசில முகங்கள்!
அடுத்தவர் பணத்திலே அலுவலை நடத்தி
எடுத்த தம் கருமம் முடித்திடும் முகங்கள்!
தனது சட்டையில் அழுக்கினை மறந்து
அடுத்தவன் கறை பற்றி அலசிடும் முகங்கள்!
மற்றவன் செய்கையில் குற்றம் பிடித்து
தன்செயல் ஒன்றுதான் தரமென்னும் முகங்கள்!
ஆற்றாமையிலே அழுக்காறு கொண்டு
தூற்றித்திரிகின்ற துரதிஷ்ட முகங்கள்!
பெண்வழி ஒன்றுதான் பெரிதென எண்ணி
தன்வழி மாற்றிடும் தரங்கெட்ட முகங்கள்!
பிறந்து வளர்ந்து வந்த உறவுகள் தன்னைப்
பிரிந்திடச் சொல்கின்ற பேய்களின் முகங்கள்!
அங்கொரு கதையும் இங்கொரு கதையுமாய்
ஆளையாள் மூட்டிடும் அழுக்கு முகங்கள்!
எத்தனை முகங்கள் எத்தனை முகங்கள்!
என்னைச் சுற்றிலும் எத்தனை முகங்கள்!

கருவிலே வளர்கின்ற என் கண்மணிக்கு!....

என் அந்தரங்க உறவினிலே
பங்கு கேட்டு அடம்பிடிக்கும்
சுந்தரநிலவே! சுகமாயிருக்கிறாயா?....
நீ ஆணா அல்லது பெண்ணா?....
இதை அறிந்து கொள்ள 'அல்ரா சவுண்ட்' வசதியுண்டாம்!
ஆனால்,
'அல்ரா சவுண்ட்' மூலம் இந்த அலசலுக்கு
முற்றுப்புள்ளி வைத்து
முடிவுரை எழுதுவதைவிட
கேள்விக்குறி போட்டுத் தொடராக எழுதுவதில்
சொல்லமுடியாத ஒரு
வியப்பான சுகமெனக்கு!
ஊரிலிருந்து உன் சித்தி
மடல் வழியாக உனது
உடல்நிலை பற்றி விசாரித்திருந்தாள்!
நீ ஆணாகப் பிறந்தால்
அபிஷேகம் செய்வதாக வேண்டுதலாம்....
பெண்ணென்மம் பாவமென்று
ஒரு அடிக்குறிப்பும் வேறு.....
அவளென்ன செய்வாள்?..
பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தாலும்கூட
பாவம் பெண்ணென்மமென்று சொல்லும்
பரிதாபமான நிலை என் நாட்டில்.....
லகரத்தில் சீதனம் கேட்பதில்
நாங்கள்
சிகரத்தை நோக்கியல்லவா சிறகடித்துக்
கொண்டிருக்கின்றோம்.....
பார்த்தாயா?... தாய்குலம் எப்படித் தவிக்கிறது!

உன் அம்மாதான் பாவம்;
நடக்க, இருக்க, படுக்கவென்று
அவள் படுகின்ற அவஸ்தையை
பகிர்ந்து கொள்ள முடியாத பாவிநான்....
உனக்கென்ன!.....
வின்ரர் குளிரா? வீட்டுவாடகையா?
'விசாகாட் பேமன்ரா'....
எந்தக் கவலையுமின்றி இதமாக இருக்கிறாய்!
இங்குள்ள நிலைபற்றி இப்போதே சொன்னால்
அங்கேயே தங்கிவிட நீ ஆசைப்படுவாய்!
அதனால்;
இந்த விசாரிப்புக்கள் போதுமென்று
விடை பெறும் உன் அப்பன்

நாளைய சூரியன்கள்

புதரில் மறைந்துள்ள
மான்களின் மருட்சி!
இளமைக்கனவுகள்
இன்னமும் கண்களில்....
ஏக்கம் ஒரு புறம்,
தூக்கம் ஒரு புறமாய்
இந்தப் பிஞ்சுக்களின் முகத்தில்
எத்தனை உணர்வுகள்!
இந்த முளைகள்
துளிர்விடும் முன்னரே
வெந்த நீரைப் பாய்ச்சி
அவர்களை
வேறுத்தது யார்?
இந்தக் கிளிகளின்
இறக்கைகளை ஒடித்து
'பங்கர்' கூட்டினில்
பகலிரவாய் அடைத்தது யார்?
கனவுகளைக் கண்களில்
தேக்கி வைத்திருக்கும்
இவர்களை
நிழல்களையே நிஜங்களாக
நினைக்கச் செய்தது யார்?
நாளைய காலகளின் சூரியக்குஞ்சுகளை
பூமியின் கீழே
புதைத்தது யார்?
வானத்தில் பறக்கும் வல்லாறுகளின்
கண்களில் படாமல் இவர்களைக்
காப்பாற்றப்போவது யார்?
பசித்த வயிற்றுக்குப் பாலும் சோறும் தந்து
உயிர்ப்பிக்கப் போகும்
அந்த 'உத்தமர்கள்' யார்?
இந்தக் கேள்விகள் விடுபடாப் புதிராய்
இன்று எம் மண்ணில்....
இந்த இருட்டுக்கு விடிவில்லையா?
விடியலுக்கு முயல்பவர் யார்?

என் துப்பாக்கி நண்பனுக்கு....

முன்பெல்லாம் நீ மனிதர்களைப் பற்றி
பேசிக்கொண்டிருந்தாய்.
இப்போது,
மரணங்களைப் பற்றி மட்டுமே
பேசிக்கொண்டிருக்கிறாய்!
முன்பெல்லாம் உன் துப்பாக்கி
உனது சொல்லுக்கு செவிமடுத்தது.
இப்பொழுது துப்பாக்கியின் சொல்லுக்கு
நீ அடிமையாகி விட்டாய்.
உன் மௌனத்தையும் சம்மதமாக வைத்து
மரணங்கள் ஆட்சி நடத்துகின்றன.
நீயோ தூங்குவதாக நடித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்.
உன் அயல்வீட்டுக்காரன்
துரோகியாய்ப் போனதில் அத்தனை சந்தோஷமா?
உன் மார்பில் இன்னமும்
துடிப்புள்ள காரணத்தால்
சந்தோஷக் கனவுகளில் மிதக்காதே!
உனது கனவுகள் கூட நாளை
கலைந்து போகக்கூடும்
உன் குரல்வளையைக்கூட
குண்டு முத்தமிடக் கூடும்.
இப்பொழுது கூடத் தாமதமில்லை.
குறிபார்க்குமுன் ஒருமுறை மீண்டும் யோசி
மனித உயிர்களை மதிக்கத் தெரிந்தால்
மரணங்களை உன்னால் தடுக்க முடியும்.

கள்ளிச் செடியோடு காதல் புரிபவர்கள்!

இவர்கள்

முல்லைக்கொடியை முற்றாக ஒதுக்கிவிட்டு
கள்ளிச் செடியோடு
காதல் புரிபவர்கள்....!
சுகம் இதுதான் என்று சொல்லும்
சுற்றாடல்தனை நம்பி
முகத்தைத் தொலைத்துவிட்டு
முண்டமாய் அலைபவர்கள்..!

கலையையும்,
கலாசார நெறிகளையும்
விலைக்குப்பேசி
விற்றுவிடத் துடிப்பவர்கள்!....
குத்துவிளக்கின் ஒளியை அணைத்துவிட்டு
ஆயிரம் 'வோல்ட்' மின்குமிழை
அழகென்று நினைப்பவர்கள்...!

பாதிவழிவரை பத்திரமாய் வந்துவிட்டு
மீதி வழித்தடத்தைத்
தொலைத்துவிட்டு அலைபவர்கள்....!
பாலை வெறுத்து விஷமென்று ஒதுக்கிவிட்டு
பாம்பின் அழகில்
மதிமயங்கிப் போனவர்கள்!....

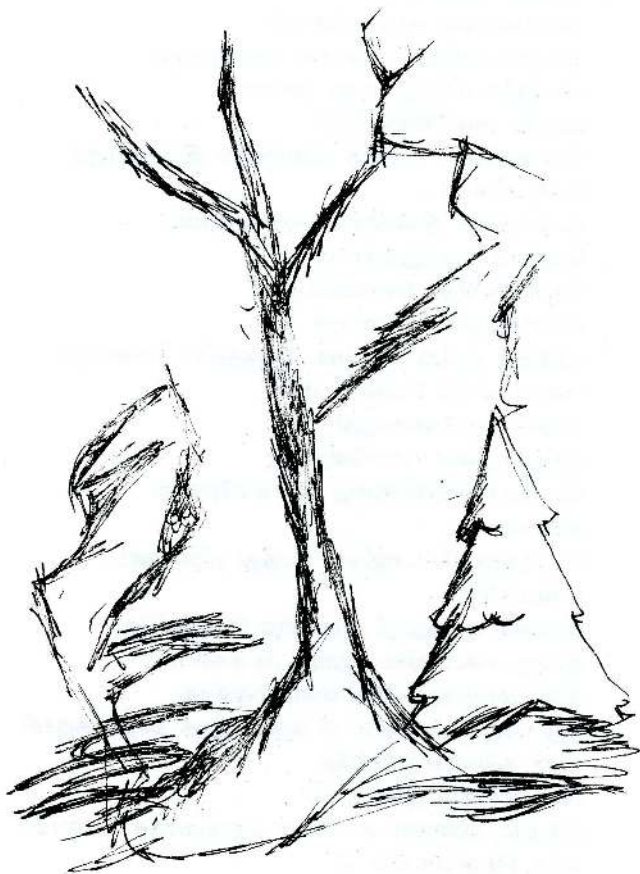

காதலென்றால் காமமென்று
 கணக்குப் போட்டபடி
 கண்மண் தெரியாமல் காதல் புரிபவர்கள்!....
 அடக்குமுறை, அநியாயம்
 அடிமைத்தனமென்று
 அழகான வாழ்க்கைக்கு, அர்த்தத்தை மாற்றிவிட்டு
 பகலவனை அணைக்கவென்று
 பறக்கத் தொடங்கிவிட்டு
 பாதியிலே சிறகெரிந்து
 பரிதாபமானவர்கள்!....

நரகப் போர்வைக்கு
 நாகரீகப் பெயர்கொடுத்து
 உருவத்தை மாற்றி நிதம்
 உழல்கின்ற புதியவர்கள்..!
 இந்த வாழ்க்கைமுறை கசக்கின்றபோதினிலே
 காலம் கடந்துவிடும்
 கண்ணீரும் வற்றிவிடும்..!

ஓ! வெண்பனியே!

பார்க்குமிடமெல்லாம்
பனிமகளின் அரசாட்சி
பூமித்தாயே!
ஏன் இந்த விதவைக் கோலம்?
சாலைகளும் வீடுகளும்
மரங்களும் மண்மேடுகளும்
ஒரே இரவினில்
எப்படி உருமாற்றம் பெற்றன!
மரங்களெல்லாம்
இலைகளை விவாகரத்துச் செய்து விட்டு
வெண்பனியை மீண்டும்
விவாகம் செய்து விட்டனவா?
ஓ!... புரிகிறது.
மரங்களும் மண்மேடுகளும்
வீடுகளும் சாலைகளும்
'வின்றர்' குளிர்க்குப் பயந்து
பணிப்போர்வையால்
தம்மை
போர்த்துக் கொண்டன.
இது என்ன!....
வானுக்கும் பூமிக்கும் இடையே
நடக்கும் வர்த்தக ஒப்பந்தமா?
இத்தனை குவியலாய்
பஞ்சப் பொதிகளை
பூமி
இறக்குமதி செய்வதை எதிர்த்து....
சாலைகளில் ஊர்ந்து வந்த
வாகனங்களெல்லாம்
ஆங்காங்கே
வேலைநிறுத்தம் செய்து கொண்டனவோ?
காது மடல்களிலே
கருத்தரித்த குளிர்
கால்கள் வழியாக பிரசவமாகிறதோ?
அடேயப்பா!
எத்தனை அழகு!
எத்தனை குளிர்!

அன்பு மகளுக்கு....

அன்பு மகளே!....

ஆண்டு ஒன்றை நீ

அவசரமாய்க் கடந்துள்ளாய்!

முட்டிய வயிறும், முனகல் சத்தமுமாய்

கட்டிலில் கிடந்து உன் அம்மா

கதறிய காட்சியெல்லாம்

நேற்றுப்போல் எந்தன் நினைவில் இருக்கிறது!....

உன் அப்பன்....

உலகத்தை இன்னமும் படிக்காதவன்!

நெஞ்சக் கருத்துக்களை

நேருக்கு நேர் சொல்லியதால்

சொந்தத்தில் சிலரையும்

சுற்றிவர நட்புக் கொண்ட பந்தத்தில் பலரையும்

பகையாக்கிக் கொண்டவன்!...

எந்தக் கருத்தானாலும்

எதிர்கருத்தை முன்னெடுத்து

சொந்தக் கருத்தென்று சொல்லியதால்

சுகத்தைவிட

சோகத்தையே அதிகம் சுமந்து நிற்பவன்!....

என்மகளே!...

இளமை கடந்து நீ எழுகின்ற போதிலே

இங்கு கனடாவில் எதுவும் நடக்கலாம்!

கறுப்புமல்லாத, வெள்ளையுமல்லாத

ஒரு கலப்பு நிறத்தில் நீ கருத்தரித்த காரணத்தால்

உன் கலரைப் பார்த்தே

பல கதவுகள் மூடிடலாம்!

நிறமும், இனமும் உன்னை நெருப்பாகச் சுடலாம்!

எந்த நெருப்பையும் நீ

எதிர்த்துச் சுட்டெரி!

எங்கு பெண்மைக்கு இன்னல் நடந்தாலும்

பொங்கி எழு!

புதிய சூரியனாகச் சுடர்விடு!

ஒரு இனிய காலைப் பொழுது

புள்ளினங்கள் பாட்டிசைக்கும் பொழுது புலர்ந்து இருள்
மெல்ல விலகுகின்ற காலை - என் மனதில்
கற்பனைகள் உதிக்கின்ற வேளை

மேட்டினிலும் காட்டினிலும் மேய்ந்து அலுத்ததனால்
கூட்டினிலே தூங்குகின்ற சேவல் - அவசரமாய்
கூவும் சிறகடித்தோர் கீதம்!

பட்டியிலே கட்டியுள்ள பசுவொன்று 'மா'வென்று
கூட்டிக் கன்றுதனைத் தேடும் - அது கேட்டு
கன்று துள்ளியெழுந்தோடும்

பொன்னி நாம்பன் கொம்பினிலே சொகுசாய் அமர்ந்திருந்து
உண்ணி பிடுங்கித் தின்னும் காகம் - உவகையுடன்
மெல்லப்பாடுமொரு ராகம்

சோம்பலென்பதில்லாமல் சுறுசுறுப்பாய் தானெழுந்து
சாம்பலள்ளிப் பாத்திரங்கள் மினுக்கி - என் அம்மா
தயாரிப்பாள் தேனீர் சுவை இனிக்க

கந்தசஷ்டி கவசத்தை 'கசெட்டினிலே' போட்டுவிட்டு
கண்மூடி ரசிக்கும் என் தந்தை - அதன் ஒலியில்
சிறகடித்துப் பறக்குமெந்தன் சிந்தை.

கடந்த கால நினைவுகளில் கண்களிலோ ஈரங்கள்
நடந்து முடிந்து விட்ட சோகம் - நிழற்படமாய்
நெஞ்சைத் தாக்குமதன் வேகம்!

இத்தனை ஒலிகளையும் விழுங்கி ஏப்பம்விட்டு
இறுக்கிப் போர்த்தபடி தூங்கும் - என் சின்னத்
தங்கையவள் குறட்டை ஒலி தூக்கும்!

மாலைநேரத்து மழைநாளொன்று....

மேகக் கன்னியும், மேற்குச் சூரியனும்
காதல்கலவியில்
களிப்புறும் நேரமிதோ?....
வானமகள் இந்தக்
காதல் லீலையைக் கண்டதனால்
நாணிச்சிவந்து போயினளோ?.....
மேலே பாருங்கள்!
மேகத்திலிருந்து ஒரு மெல்லிய நீர்த்திரை.....
வானமகள் பூமிக்கு
வாசனைத் திரவியம் தெளிக்கிறாளா?...
புரிகிறது!
காதல்விளையாட்டில் காமன் எழுதிய
வேதத்தை வாசித்ததன் விளைவாக
மேகக்கன்னியின் மேனியிலிருந்து
வியர்வைத் துளிகள் விழுகின்றனவோ?.....

இல்லையில்லை!....
பூமாதேவிக்கு இன்று பூப்பு நீராட்டுவிழாவாம்!
வானமகள் தன் சீதனமாய்
நீர்க்குவியல்களை அனுப்பி
நிலமகளை நீராட்டுகிறாளாம்!....
மேலே பாருங்கள்!
பூமாதேவி புத்தாடை புனைவதை
யாரும் பார்த்து விடாமல்
மேகமகள் செத்தைவேலியாகி மறைக்கிறாளாம்!
ஆனாலும், அங்கே பாருங்கள்!

நீராடும் அந்த நிலமடந்தையை
கள்ளத்தனமாய் ரசிக்கும்
கண்களின் சொந்தக்காரன் யார்?
ஓகோ!
மேகச்செத்தையை மெதுவாய் நீக்கிவிட்டு
காதலன் கதிரவன்
கடைக்கண்ணால் பார்க்கிறானோ?....

இல்லவேயில்லை!.....
இந்தக் கற்பனைகள் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை!
இது....
பூமிக்கும், வானுக்கும் நடைபெறும்
புதிய குருஷேத்திரம்!
வெள்ளி ஈட்டிகளுடன்
வானம் அனுப்பிய வேங்கைப்படை
பூமியின் உடலைப் புண்ணாக்கிவிட்டது!
வானம் ஏவிய ஏவுகணைகள்தான்
காதைப் பிளக்கும் இடியோசை.....
கோபச்சிவப்பில் வானம்
கொதிப்பதைப் பாருங்கள்!.....
பாவம் பூமி!
தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் தடுமாறுகிறது!
வெள்ளி ஈட்டிகள் தந்த
வேதனையைத் தாளாமல்
பூமி அழுத கண்ணீர்.....
ஆறுகளாயும், குளங்களாயும்
ஆங்காங்கே
தேங்கி நிற்கிறது!.....
இந்தப்போரும்என் மண்ணைப்போலவே
விடியும் வரையும் தொடரும்!

(சிவப்பும், மஞ்சளமாய் வானம் நிறக்கோலங்கள் போட்டிருந்த ஒரு அந்திப் பொழுது,
தாளும், பேனாவும், நானுமாய்த் தனித்திருந்த வேளை, சாளரத்தினூடாக
மழைத்துளிகள் மண்ணைநோக்கி இறங்குகின்ற ஒரு காட்சி.)

இந்த நெருப்பை ஏன் அணைத்தீர்கள்?...

முன்னாளில் ஓர்பொழுது இலங்கை எரிந்ததாம்.....
பின்னாளில் ஓர் இரவில் யாழ்நூலகம் எரிந்தது!
இந்நாளில் கனடாவில் தேடகம் எரிந்தது!
சோகம் அப்பிய முகங்கள் சுற்றிலும்....
இயற்கையும் தன்பங்குக்கு அழுது
இரங்கல்பா வாசித்தது!
நெருப்புக்கு நிறபேதம், இனபேதம் மட்டுமல்ல
இதை எரித்தவர்களைப் போலவே
முளையும் கிடையாது!
அதனால்தான்
எழுத்துக்கோட்டையையே எரித்துப் பொசுக்கியது!
பல மனிதர்களைச் சிந்திக்க வைத்த
இந்த நூலகம்
ஒரு மனிதன் சிந்திக்காததால்
உயிரை இழந்தது!
எழுத்தா அல்லது ஆயுதமா
உயர்ந்தது என்ற போட்டியில்
எங்சியிருப்பவை
இந்தக் கரிபடிந்த காகிதங்களே!
இந்த நெருப்பை ஏன் அணைத்தீர்கள்?...
எரியட்டும்!.....
நின்று நிலைத்து எரியட்டும்!
ஒவ்வொரு தமிழனின் இதயத்திலும் எரியட்டும்!
என்னினிய நண்பர்களே!
உங்கள் முளை
உங்கள் சட்டைப்பையிலேயே இருக்கிறது!
பாவிக்கலாம்;
அல்லது பத்திரமாகவே வைத்துமிருக்கலாம்!
ஒன்று மட்டும் உண்மை!
நூலகத்தை எரிக்கலாம் அல்லது உடைக்கலாம்
ஆனால்
கருத்துக்களை உடைத்ததாகவோ
அல்லது எரித்ததாகவோ
சரித்திரம் இல்லை!
இல்லவேயில்லை!....

நீறு பூத்த நெருப்பாக....

குருதிச் சிவப்புகள் தெருக்களில் உறைந்தன!
குத்து! வெட்டு!! கொல்!!!
இதுவே எங்கும் பிரணவமாய்....
கொலைக்கு அன்று பிறந்தநாள்.
வீட்டில்; தெருக்களில்; வாகனங்களில்....
நாடு முழுவதும் கோரத்தாண்டவம்!
மனித உயிர்கள் மலிவு விலையில்
எத்தனையோ உயிர்களை
உணவாக்கியபோதும்
அடங்காத பசி! பசி!
மீண்டும் பசியெடுத்தது...
வெலிக்கடைச் சிறையின் பூட்டிய கதவுகள்
விரைந்து திறந்தன!
இரும்பு யன்னல்களில் இரத்தச்சிதறல்கள்.
கோடரிகளும் மண்வெட்டிகளும்
தம் தொழிலை மாற்றிக் கொண்டு
கைகளையும் கால்களையும்
தறித்துக் கொண்டன!
கம்பிகள் கண்களைத் தோண்ட....
அரசமரமும் அதன் கீழுள்ள
கௌதம புத்தனும்
கண்ணீர் வடித்தனர்.
புத்தனின் தலையில் ரத்த அபிஷேகம்
கைகளும், கால்களும், கண்களும்
படையல்களாக....
கௌதம புத்தன் அன்று காணாமல் போனான்.
அன்று ஆரம்பித்த தீ
இன்று வரை தணியவேயில்லை.
நீறு பூத்த நெருப்பாக....
இந்த நெருப்புக்கு மட்டும்
இறப்பே கிடையாது!
மீண்டும் இன்னொரு நாளில்.....

(83 ஜூலை படுகொலை தொடர்பாக)

இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பேன் - நிலா குகதாசன்

நெருப்பையே உன்னால் எரிக்கமுடியும்

மீண்டுமொருமுறை
சமாதானப் பறவையின்
சிறகுகள் சிதைக்கப்பட்டது!
சுற்றிவர கூறிபார்க்கும்
சுடுகலன்கள் ஒருபுறம்.....
இனவாத எண்ணெயூற்றி
எரியும் தழல்கள் மறுபுறம்.....
பாவம் சமாதானப் பறவை!
தலைகீழாய் நிலைமாறி
மூச்சிழுக்கும் நேரத்திலும்
பறக்க முயற்சிக்கிறது!
மனிதருக்கு அங்கென்ன கவலை?...
கண்ணால் பார்க்கவும், காதால் கேட்கவும்
மூச்சுவிடவும் அங்கு முழு உரிமையுண்டு!
வாய் பற்றி யோசித்து வம்பை வளர்க்காதே!
முடிந்தால் மூக்கு வழியாக எப்படி
சாப்பிடலாமென்று முயற்சித்துப் பார்!
நீ இதுவரை பேசிய பேச்சுக்கள்தான்
பெருநெருப்பாய் உன்பின்னே எரிகிறது!
தைக்கப்பட்டது உன் வாயே தவிர
மூளையல்ல!.....
நீ மௌனமாக்கப்பட்டவனே தவிர
ஊமையல்ல!.....
மீண்டும் சொல்கிறேன்,
சுடுகலன்களையே உன்னால் சுடமுடியும்!
நெருப்பினையே உன்னால் எரிக்க முடியும்!

வாயில்லா ஜீவன்கள்

எங்கள் வீட்டில் இரண்டு நாய்கள்,
பப்பி சிறியது, வீமன் பெரியது!
இரண்டு நாய்களும் இணைந்து இருப்பதால்
எங்கள் அயலில் பயங்கர பீதி!
அயல் வீட்டு நாய்களுக்கு அடிக்கடி காய்ச்சல்
எதிர்த்து மோத எல்லாம் பயந்தன!
ஒரு நாள் மதியம் உணவு வேளையில்
பப்பிக்கும், வீமனுக்கும் பயங்கர மோதல்.
இடையினில் அம்மா புகுந்து தடுத்ததால்
யுத்த நிறுத்தம் அமுலுக்கு வந்தது.
வேலை முடிந்து நான் திரும்பி வருகையில்
வேதனை முனகல் பப்பியிடமிருந்து....
காதும் கிழிந்து காலிலும் காயமாய்
வேதனையோடு தன்நிலை சொன்னது.
காதிலும், காலிலும் மருந்துகள் போட்டு
கண்ணீர் துடைத்து ஆறுதல் சொன்னேன்.
கட்டிலே போட்டு நாலு உதையும்
சோறே இன்றி நாலு நாட்களும்
பட்டினி போட்டால் எல்லாம் சரியென
தண்டனை கொடுத்தேன்; தடுத்தாள் அம்மா,
பாவம் வீமன் பகுத்தறிவில்லை.
கோபம் வந்ததால் கொடூரம் நடந்தது.
தண்டனை பெறாமல் தப்பியது வீமன்
எனது அருகில் வரவே பயந்தது.
பப்பி இப்போ தனி மரமானது
வீமனோடு விளையாட்டே இல்லை
ஒரு நாள் காலை பயங்கர ஓலம்
எழுந்து பார்த்தால் எதிரே யுத்தம்
வீமனைச் சுற்றி அயல் வீட்டு நாய்கள்.
சக்கையாக்கிச் சாறு பிழிந்தன.

பப்பிக்குச் செய்த பாவத்தின் சம்பளம்
 மொத்தமாய்க் கிடைக்குது என்று நான் மகிழ்ந்தேன்.
 பப்பியைப் பார்த்தேன், பக்கத்திலில்லை
 இருந்தால் அதுவும் சேர்ந்து கடிக்கலாம்.
 எதிரிக்கு எதிரி எனக்கு நண்பன்
 'ராஜதந்திர நகர்வுகள்' தானே!
 இப்படி எனது எண்ணம் போனது
 பக்கத்திலிருந்தோர் பயங்கர உறுமல்.
 பப்பிதான் பாய்ந்து களத்தில் குதித்தது.
 எதிரியின் அணியுடன் இணையும் பப்பி
 என்றே எண்ணினேன் என்நிலை பொய்த்தது.
 எதிரிகள் அணியில் சிறு தடுமாற்றம்.
 பப்பியின் தாக்குதல் புதுப்பலமாக
 பாய்ந்தது வீமனும் பயங்கரமாக
 இணைந்த இருவரின் செயலது கண்டு
 எடுத்தனர் ஓட்டம் எதிரிகள் அனைவரும்.
 எனக்கு மட்டும் இன்னமும் வியப்பு
 பகுத்தறிவற்ற ஜீவனின் செய்கை
 பாடமாய் பதிந்தது எனது மனதிலே
 பகுத்தறிவுள்ள ஜீவன் நாங்கள்
 படுகின்ற பாடு கண்முன் விரிந்தது.....

நாங்கள்...

நாங்கள்

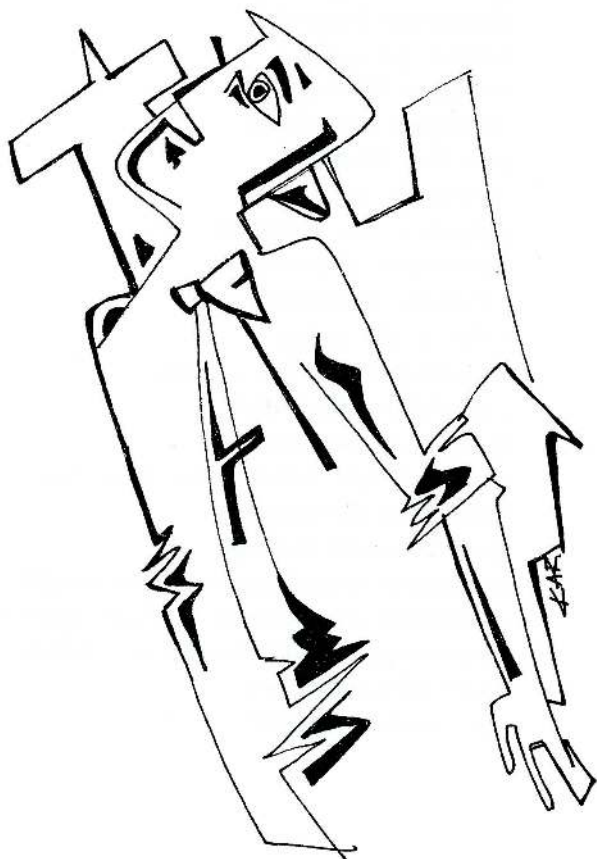
சொந்த நாட்டில்
சுதந்திரக் காற்றை
சுவாசிக்க முடியாததால்
இந்த நாட்டுக்கு எடுத்தெறியப்பட்டவர்கள்!
இருந்தாலும்....
நாங்கள் *immigrant* காய்கள்!

எங்கள் தாய் நாட்டில்
புழுதி மணல்கள், புல் பூண்டுகள்
தட்டி வேலிகள் எல்லாம்
ரத்தத்தில் குளித்தாலும்
எங்கள் குறி எப்போதுமே
டொலரில் தான்!

இருட்டோடு புறப்பட்டு
இருண்ட பின்னே வீடுவரும்
இருண்ட உலகத்து
இரண்டு வேலைக்காரர்கள் நாம்!
கனடாவின் பொருளாதாரம்
எங்கள் கையில் தான் தங்கியுள்ளது!

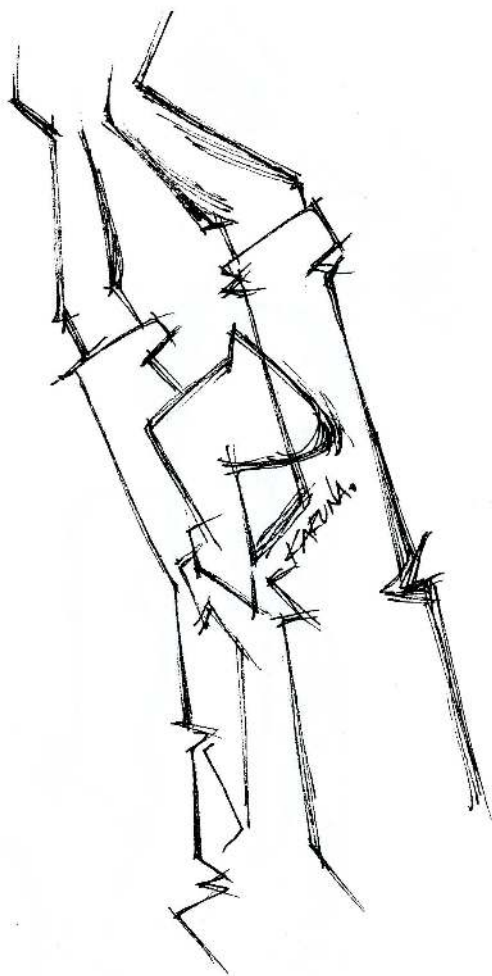
நாட்டில் நடப்பது பற்றி
நமக்கேது கவலை!
அண்ணன் ஆண்டால் என்ன?
தம்பி ஆண்டால் என்ன?
அல்லது....
அயல் வீட்டுக்காரன்தான் ஆண்டால்
நமக்கு என்ன?
நாட்டுநிலை நமக்கெதற்கு?
சீட்டுகள், வீட்டின் *mortgage*
video படம் என்று நாம் ஒரே பிளி தான்!

சொந்த நாடு சடுகாடாய் மாறட்டுமே!
இந்த நாட்டிலாவது
எங்கள் பெயர் பொறித்து
இனி ஒரு 'வழி' செய்வோம்

இனவெறி இல்லாத இதயங்கள் வேண்டும்!

எமக்கென்று ஒரு நாடு வேண்டும் - அங்கு
இனவெறியே இல்லாத
இதயங்கள் 'வேண்டும்!
சொந்த நாட்டினில்
சுதந்திரம் வேண்டும்
சொல்லும் கருத்தினில்
சுதந்திரம் வேண்டும்
எந்தையும், தாயும்
இருந்திட்ட என் மண்ணில்
என்பிள்ளை விளையாடி
மகிழ்ந்திட வேண்டும்
மனித உயிர் அங்கு
மதித்திடல் வேண்டும் - அதை
மறுக்கின்ற கயவர்களை
மிதித்திடல் வேண்டும்
எமக்கென்றோர் கலைவடிவம் வேண்டும் - எம்முன்
இருக்கின்ற திறமைகளை
வெளிக்கொணரவேண்டும்
என்பிள்ளை எந்தமிழை வாசிக்கவேண்டும்
என்பிள்ளை என்மண்ணை நேசிக்கவேண்டும்
எமக்கென்று ஒருநாடு வேண்டும் - அங்கு
இனவெறியே இல்லாத
இதயங்கள் வேண்டும்!

ஒரு போராளியின் நாட்குறிப்பிலிருந்து....

நான்...

ஓடிப்போனவன் என்று

ஊரவர்களினால்

கிசுகிசுக்கப்பட்டவன்.....!

என்னை மண்ணிற்கு

அறிமுகம் செய்துவைத்த

பெற்றோரை என் இனிய உடன்பிறப்புகளை விட்டு.....

தொலைதூர நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களைத்

தோளில் சுமக்க எண்ணி

ஓடிப்போனவன்!

இன உணர்வுகளின் கொந்தளிப்புகள்

என் இனிய கிராமத்திலும்....

எங்கள் வீடுகள் சுடுகாடாயின....!

அன்று வரையிலும்;

எதிரியாயிருந்த எல்லா ஆயுதங்களும்

எந்தப் பேச்சுவார்த்தையுமின்றி

என்னோடு

உடன்படிக்கை செய்து கொண்டன!

வன்முறை எனது வழியல்ல!

ஆனாலும்....

வன்முறை என்னோடு

வலிய வந்து கைகோர்த்துக் கொண்டது.

எனது உலகம்

பரந்து விரிந்தது....

இன்று....

எனது தோழர்கள், எனக்கு எதிராக.....

அரசியல்காய்கள் நகர்ந்திடும் வேகம்.

அழிப்பு நடவடிக்கையில் என் சக உதிரம்!

இருந்தாலும்,

என் துப்பாக்கியில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு!....

எழுவானில் குருதியின் சிரிப்பு

கிழக்குத் திசையினில் கதிரவன் சிவப்பு
கிழக்குக் கரையினில் கொலைகளின் சிரிப்பு
மரணங்கள் அங்கே பிறந்த போதினில்
மனிதங்கள் அங்கே இறந்து போயின
மனிதர்கள் கையில் துப்பாக்கிகளா?
துப்பாக்கிகள் கையில் மனிதர்களா?

★★★

ஆலய வாசலில் இறைவனைத் தொழுதால்
அங்கும் கொலைகள்! அங்கும் கொலைகள்!
அகதி முகாமில் தஞ்சம் புகுந்தால்
அங்கும் கொலைகளின் கோரத்தாண்டவம்
இனவெறி தூண்டப்பட்டால்
எரிவதை நிறுத்த ஆள்கிடையாது.

★★★

இந்தத் தாயின் முகத்தினைப் பார்த்தால்
எத்தனை சோகம்! எத்தனை சோகம்!
எத்தனை தாய்மார் தாலியிழந்தனர்?
எத்தனை குடும்பம் தலைவனையிழந்தது?
மனிதாபிமானமும் கருணை உள்ளமும்
மனிதர்களுக்கு மட்டும் தான்!

★★★

கொலைக்கு கொலை தான் தீர்ப்பு என்றால்
உலகினில் மனிதம் எஞ்சி நிற்காது
தலைக்கு தலைதான் தண்டனையென்றால்
தர்மங்கள், சட்டங்கள் எங்கே போயின!
இதுவரை காலமும் பட்டினி மட்டுமே மலிவு விலையில்
இப்போது மனிதக் கொலைகளும் மலிவு விலையில்.

பாதை மாறிய பயணங்கள்!

நான் நடக்கின்றேன்!.....
கால்கள் துவள, கண்கள் இருள
உடலில் உணர்வுகள் மரித்துப் போய்விட
நான் நடக்கின்றேன்!
இந்தப் பாதை நான் தேடுகின்ற
இடத்துக்குப் போகாது
என்பது எனக்கும் தெரியும்!
ஆனாலும் நான் நடக்கின்றேன்!.....
சாலையின் ஓரங்களில் சாவின் கோரங்கள்!....
என்பேச்சு, எழுத்து எல்லாமே
பூட்டிய கதவாக மாறிவிட
உரிமை உள்ளே உட்கார்ந்து
தாள் போட்டுக் கொண்டது!....
பஞ்சம் தன் படைகளை என்னாருக்கு அனுப்பிவிட
பட்டினிச் சாவுகள்
பட்டத்து ராஜாவாக முடிசூட்டிக் கொண்டது!
பார்ப்பது, கேட்பது, பேசுவது
எல்லாமே
தொலைதூர நம்பிக்கைகளாகிவிட
நான் இன்னமும் நடக்கின்றேன்!.....
தத்துவங்கள் கொள்ளைபோன ஏக்கத்தில்
புத்தனும் இப்போது
போதிமரத்தை மறந்துவிட்டான்!....
உயிர்தப்ப ஒதுங்கும் பதுங்குகுழிகளே
இன்று
சவக்குழிகளாக மாறிவிட
ஊர்மனைகள் இப்போ சவக்காலைகள்!.....
வானம் பாடிகளின் கானத்துக்குப் பதிலாக
குண்டு விமானங்களின் கோரச் சத்தங்கள்!
நான் இன்னமும் நடக்கின்றேன்!.....
இந்தப்பாதை
நான் தேடுகின்ற இடத்துக்குப்
போகாது என்பது எனக்குத் தெரியும்!.....!

வெள்ளை வெள்ளை

இக்கவிதைகளுக்கான களங்கள்

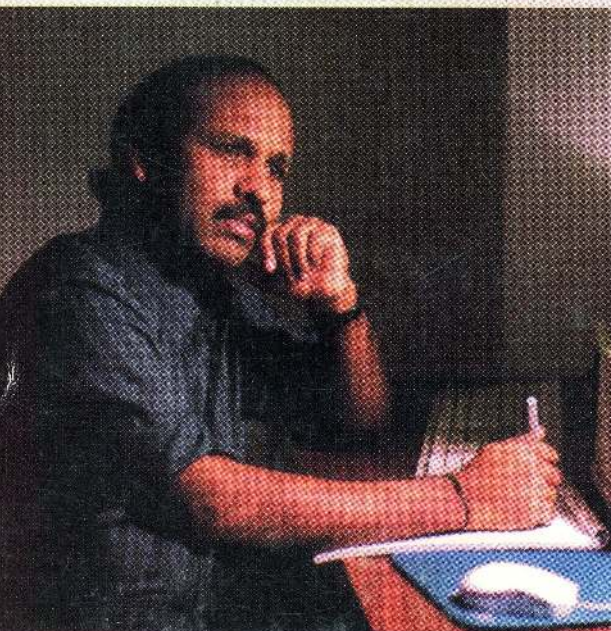
- ◆ தாயகம்
- ◆ ரோஜா
- ◆ நான்காவது பரிமாணம்
- ◆ தாகம்
- ◆ சூரியன்
- ◆ ரேடியோ ஆசியா
- ◆ கனடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்
- ◆ கீதவாணி
- ◆ உலகம்
- ◆ இளையநிலா

1993, ஜூலை முதல் நாளில்
கனடாவின் 126வது பிறந்தநாள் - அன்று
ரோன்ரோவில் கரலாண்டு மலராக
மலர்ந்தது 'ரோஜா'.

இப்பொழுது மாத சஞ்சிகையாக
தமிழ் நெஞ்சங்களில் மணவீசி வருகின்றது.
இவ்வாண்டு - தனது
முன்றாவதாண்டு நிறைவு விழாவில்
இக்கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிடுவதில்
பெருமையடைகின்றது.

நிலா குகதாசனுக்கு அறிமுகம் தேவையா?..... கனடியக் கலை இலக்கிய உலகில் இவரது கால்படாத துறைகளே கிடையாது. கதை, கவிதை, நாடகம், நடிப்பு, விமர்சனம் என்று அனைத்துத் துறையிலும் நன்கு அறியப்பட்டவர்.

சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சி, வானொலிகளென்று அத்தனை தொடர்புச் சாதனங்களிலும் இவரது ஆக்கிரமிப்புண்டு. நிலா, குகப்பிரியா, அக்கினிக்குஞ்சு, திரிலோகசஞ்சாரி, ஆசான்.... இன்னும் அறியப்படாத பெயர்களின் சொந்தக்காரன்.

கனடிய தமிழ் வீடியோ சஞ்சிகையான “இளையநிலா”வின் ஆசிரியர். பேனாவால் மட்டுமல்ல; கமராவினாலும் கவிதை எழுத முடியுமென்பதற்கு “இளையநிலாவில்” இவர் எழுதிய “கமராக் கவிதைகளே” சாட்சி.

சொந்த மண்ணிலிருந்து இந்த மண்ணிற்கு எடுத்தெறியப்பட்ட போதும், பிறந்த மண்ணை மறக்காதவர். மண்பற்றிய ஏக்கங்களை எழுத்தின் மூலம் இறக்கிவைக்க முற்படும் இவரது கவிதைகள்.... இவரின் கருப்பொருளில் முதலிடம் வகிப்பது மனிதநேயம்.

“எமக்கென்று ஒரு நாடு வேண்டும் - அங்கு
இனவெறியில்லாத இதயங்கள் வேண்டும்....”

என்ற வரிகள் மூலம் எம்நாட்டு

இனவாதிகளுக்குச் சாட்டையடி கொடுப்பதுடன்

“என்பிள்ளை எந்தமிழை வாசிக்க வேண்டும்
என்பிள்ளை என்மண்ணை நேசிக்க வேண்டும்”

என்று புலம்பெயர்ந்த நாட்டிலிருந்து புலம்புகின்ற இந்தக் கவிஞரின் கவிதைகளை “ரோஜா” தனது முதலாவது வெளியீடாக வெளியிடுவதில் பெருமைப்படுகிறது.

வெளியீட்டாளர்